

A9-0169/2022

3.6.2022

JELENTÉS

az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok jövőjéről
(2021/2178(INI))

Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság

Előadó: Helmut Scholz

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	38
MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA, AMELYEKTŐL VAGY AKIKTŐL AZ ELŐADÓ ÉSZREVÉTELEKET KAPOTT	40
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	41
VÉLEMÉNY A MEZŐGAZDASÁGI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	52
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	64
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	65

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok jövőjéről (2021/2178(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére,
- tekintettel a Párizsi Megállapodásra,
- tekintettel az Európai Unió és az Afrikai Unió (AU) közötti, „Közös jövőkép 2030-ra” című, 2022. február 17–18-án tartott hatodik csúcstalálkozót követően elfogadott együttes nyilatkozatra,
- tekintettel a Bizottságnak „Az európai zöld megállapodás” című, 2019. december 11-i közleményére (COM(2019)0640),
- tekintettel az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottságnak „Az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégia felé” című, 2020. március 9-i közös közleményére (JOIN(2020)0004),
- tekintettel „Az Afrikára vonatkozó új uniós stratégia – partnerség a fenntartható és befogadó fejlődésért” című, 2021. március 25-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az AU 2063-ig tartó időszakra szóló, „The Africa We Want” (Az az Afrika, amit mi akarunk) című menetrendjére,
- tekintettel az Afrikai Unió kezdeményezéseire, amelyeket a 2063-ig szóló menetrend megvalósítása érdekében indítottak el, köztük a gyorsított afrikai ipari fejlesztésre (AIDA), az afrikai infrastruktúra-fejlesztési programra (PIDA), az Afrikán belüli kereskedelem fellendítésére (BIAT) és az afrikai bányászati jövőképre (AMV),
- tekintettel az egyrészt az Európai Unió, és másrészt az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezetének tagjai között létrejött partnerségi megállapodásra,
- tekintettel „A kereskedelempolitika felülvizsgálata – Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i bizottsági közleményre (COM(2021)0066),
- tekintettel az EU és 14 szubszaharai afrikai ország és régió közötti már megkötött és még tárgyalás alatt álló gazdasági partnerségi megállapodásokra és egyéb uniós szabadkereskedelmi megállapodásokra Észak-afrikai országokkal,
- tekintettel az AU állam- és kormányfői közgyűlésének az Afrikai Kontinentális

---

¹ HL C 494., 2021.12.8., 80. o.

Szabadkereskedelmi Térségről (AfCFTA) szóló 692. sz. határozatára²,

- tekintettel az AU állam- és kormányfői közgyűlésének az Afrikai Unió közgyűlése kötetlen zárt körű megbeszélésének eredményéről szóló, 2016. júliusi kigali határozatára, és különösen annak az Unió finanszírozásáról szóló (5) bekezdésére³,
- tekintettel a beruházásokra és a munkahelyekre irányuló partnerségünket magasabb szintre emelő, a fenntartható beruházásokra és munkahelyekre irányuló új Afrika–Európa szövetségről szóló, 2018. szeptember 12-i bizottsági közleményre (COM(2018)0643),
- tekintettel az uniós kereskedelmi megállapodásokban a nemek közötti egyenlőségről szóló, 2018. március 13-i állásfoglalására⁴,
- tekintettel a G7-ek pénzügyminisztereinek a kiszolgáltatott helyzetben lévő országoknak nyújtott adósságszolgálat-felfüggesztési kezdeményezéséről és adósságkönnyítésről szóló 2020. szeptember 25-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének 2021. december 1-jei, „A »Global Gateway«” című közös közleményére (JOIN(2020)0030),
- tekintettel az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2021. július 14-i bizottsági javaslatra (COM(2021)0564),
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési terv (GAP III) – Az EU külső tevékenységeiben a nemek közötti egyenlőség biztosítását és a nők szerepének megerősítését célzó ambiciózus program” című, 2020. november 25-i közös közleményére (JOIN(2020)0017),
- tekintettel a Bizottságnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének „Megújított partnerség a déli szomszédsággal: Új program a földközi-tengeri térség számára” című, 2021. február 9-i közös közleményére (JOIN (2021)0002) és az azt kísérő közös szolgálati munkadokumentumra (SWD(2021)0023),
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. uniós cselekvési tervről szóló, 2022. március 10-i állásfoglalására⁵,
- tekintettel az Európai Közösségbe irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerének létrehozásáról szóló, 2005. december 20-i 2173/2005/EK tanácsi rendeletre⁶ és az EU és a partnerországok közötti kapcsolódó önkéntes partnerségi megállapodásokra,

---

² Assembly/AU /Dec.692(XXXI).

³ Kigali határozat (Assembly/AU/Dec.605 (XXVII)).

⁴ HL C 162., 2019.5.10., 9. o.

⁵ Elfogadott szövegek, P9_TA(2022)0073.

⁶ HL L 347., 2005.12.30., 1. o.

- tekintettel az erdőirtással és erdőpusztulással összefüggésbe hozható egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és az Unióból történő kiviteléről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2021. november 17-i bizottsági javaslatra (COM(2021)0706),
- tekintettel a vállalati átvilágításról és a vállalati elszámoltathatóságról szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2021. március 10-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel a kimberley-i folyamatra és a kimberley-i folyamat tanúsítási rendszerének végrehajtásáról szóló, 2021. december 16-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel a konfliktusok által érintett és nagy kockázatot jelentő térségekből származó ón, tantál, volfrám, ezek ércei és arany uniós importőrei körében a kellő gondosság elvének megfelelő ellátási láncra vonatkozó kötelezettségek megállapításáról szóló, 2017. május 17-i (EU) 2017/821 európai parlamenti és tanácsi rendeletre⁹,
- tekintettel általános vámkedvezményrendszer alkalmazásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló 2021. szeptember 22-i bizottsági javaslatra (COM(2021)0579),
- tekintettel a körforgásos gazdaságról szóló új cselekvési tervről szóló, 2021. február 10-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel a tisztességes, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerre irányuló „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiáról szóló, 2021. október 20-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel a jogszerű migrációval kapcsolatos szakpolitikáról és jogszabályról szóló, a Bizottsághoz intézett ajánlásokat tartalmazó, 2021. november 25-i állásfoglalására¹²,
- tekintettel a helyi és regionális önkormányzatok 2022. február 15-i Afrika–Európa Fórumának nyilatkozatára,
- tekintettel a 2022. február 14-én Brüsszelben tartott 7. EU–Afrika üzleti fórum üzleti szervezeteinek együttes nyilatkozatára,
- tekintettel az Afrika–Európa hét civil társadalmi fórumának „Nincs döntés rólunk nélkülünk!” című, 2022. februári záródokumentumára,
- tekintettel az Afrika–Európa hét 2022. februári ifjúsági fordulójának közös eredményeire,
- tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciája (UNCTAD) afrikai gazdasági fejlődésről szóló, „Az afrikai kontinentális szabadkereskedelmi térség potenciális előnyeinek kiaknázása az inkluzív növekedés érdekében” című, 2021. évi

⁷ HL C 474., 2021.11.24., 11. o.

⁸ Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0516.

⁹ HL L 130., 2017.5.19., 1. o.

¹⁰ HL C 465., 2021.11.17., 11. o.

¹¹ HL C 184., 2022.5.5., 2. o.

¹² Elfogadott szövegek, P9_TA(2021)0472.

jelentésére,

- tekintettel a fenntartható beruházásokra és munkahelyekre irányuló Afrika–Európa szövetségre,
- tekintettel a földreformmal és a mezőgazdasággal foglalkozó dél-afrikai elnöki tanácsadó testület 2019. május 4-i zárójelentésében foglalt ajánlásokra,
- tekintettel az AU–EU Digitális Gazdaság Munkacsoport „Új Afrika–Európa digitális gazdasági partnerség: a fenntartható fejlődési célok elérésének felgyorsítása” című, 2019. június 13-i jelentésére,
- tekintettel az uniós kereskedelemösztönző támogatásról szóló 2021. évi eredményjelentésre,
- tekintettel a fenntartható kakaóról szóló, több érdekelt felet tömörítő uniós párbeszédre, amely két fő termelő ország, Elefántcsontpart és Ghána kakaóágazatára összpontosít,
- tekintettel Nana Akufo-Addo, Ghána elnöke 2021. december 12-én az Európai Parlament előtt tartott strasbourggi beszédére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének az Ukrajna elleni agresszióról szóló, 2022. március 2-i határozatára,
- tekintettel a Bizottság 2022. március 23-i, „Az élelmezésbiztonság biztosítása és az élelmiszerrendszerek rezilienciájának megerősítése” című közleményére (COM(2022)0133),
- tekintettel az Európai Tanács 2021. december 16-i következtetéseire,
- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
- tekintettel a Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére,
- tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A9-0169/2022),

A. mivel az Európai Unió (EU) és Afrika fontos és régóta fennálló politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatban áll; mivel az EU és az Afrikai Unió (AU) hatodik, 2022. évi csúcstalálkozója „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó közös jövőkép” című megállapodáshoz vezetett, amely új, kölcsönösen előnyös közös stratégiaként megerősíti a két unió közötti kapcsolatokat, és lehetővé teszi a szorosabb együttműködést a kereskedelem, a fejlesztés, a biztonság és a jó kormányzás területén a kölcsönös konvergencia kérdéseiben; mivel célja, hogy közös prioritásainkat közös érdekeink és közös közjavaink, polgáraink biztonsága és jóléte, valamint az emberi jogok mindenkit megillető védelmének, a nemek közötti egyenlőségnek és a nők társadalmi szerepvállalásának az élet minden területén történő előmozdításával, a demokratikus elvek és a jogállamiság tiszteletben tartásával, a környezet és a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló intézkedésekkel, a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedéssel, az egyenlőtlenségek elleni küzdelemmel, a gyermekek jogainak

támogatásával, valamint a fiatalok és a leghátrányosabb helyzetűek befogadásával mozdítsa előre; mivel mindkét unió elismeri az élelmezésbiztonság és a táplálkozás fontosságát; mivel ez a megújított partnerség a földrajzi helyzeten, a történelem elismerésén, az emberi kötelekeken, a szuverenitás tiszteletben tartásán, a kölcsönös tiszteleten és elszámoltathatóságon, a közös értékeken, a partnerek közötti egyenlőségen és a kölcsönös kötelezettségvállalásokon fog alapulni; mivel az EU és az AU kötelezettséget vállalt arra, hogy stratégiai partnerségét megerősítve együtt néz szembe az olyan új kihívásokkal, mint az éghajlatváltozás, a világjárvány utáni helyreállítás és a jövőbeli sokkhatásokkal szembeni ellenálló képesség kiépítése;

- B. mivel a béke a fenntartható fejlődés, valamint a stabil kereskedelmi és befektetési környezet előfeltétele; mivel a globális geopolitikai helyzet – többek között az EU és Afrika közötti kapcsolatok tekintetében – jelentős változásokon ment keresztül azóta, hogy az Oroszországi Föderáció 2022. február 24-én jogellenes, ki nem provokált és indokolatlan inváziót indított Ukrajnában; mivel az ENSZ Közgyűlése 2022. március 2-i határozatában elsöprő többséggel – ezen belül az AU támogatásával, amelynek 28 tagállama támogatta a határozatot – elítélte Oroszország Ukrajna elleni agresszióját; mivel az AU 16 tagállama tartózkodott, kilenc pedig nem szavazott; mivel Oroszország inváziója és a háború következményei pusztító hatással vannak a globális érték- és ellátási láncokra, különösen a búzához és más nyersanyagokhoz való hozzáférésre, ami emberek újabb millióit teszi ki az élelmiszerhiány veszélyének; mivel az afrikai kontinens élelmezésbiztonsága különösen súlyosan érintett; mivel Észak-Afrika búzájának és egyéb élelmiszernövényeinek 60 %-át Ukrajnából és Oroszországból importálja, és számos afrikai országban hiány tapasztalható a műtrágya behozatalában; mivel az ellátási láncokban az Ukrajna elleni orosz háború miatt keletkezett zavarok éhséglázadásokhoz és zavargásokhoz vezethetnek;
- C. mivel a fenntartható fejlődési célok 2030-ig történő elérésének az EU és Afrika közötti együttműködés – többek között a kereskedelmi és beruházási kapcsolatoknak a szegénység elleni küzdelemhez való hozzájárulása – központi iránymutatásává és sikerének mércéjévé kell válnia;
- D. mivel a migráció a személyek rendezett, biztonságos, szabályos és felelős migrációjának és mobilitásának megkönnyítésére irányuló 10.7. fenntartható fejlődési cél részét képezi;
- E. mivel az uniós kereskedelempolitika felülvizsgálata elismeri az afrikai kontinenssel és az afrikai államokkal kapcsolatos diplomáciai tevékenység elmélyítésének stratégiai fontosságát számos cselekvési irányvonalat javasolva az EU és Afrika közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok megerősítése érdekében; mivel Európa és Afrika szomszédos kontinensek, amelyek jóléte és stabilitása szorosan összefügg egymással, és ezt szorosabb és igazságosabb gazdasági integrációnak kell támogatnia;
- F. mivel az EU és tagállamai a világ legnagyobb kereskedelemösztönző támogatói, amelyek a globális hozzájárulások 38 %-át teljesítik; mivel 2019-ben továbbra is Afrika kapta a kereskedelemösztönző támogatásra vonatkozó kötelezettségvállalások legnagyobb részét; mivel az EU növelni kívánja részesedését a legkevésbé fejlett országoknak nyújtott kereskedelemösztönző támogatásból, hogy segítsen megkészeníteni a globális exporton belüli részarányukat, miután a kivitelük 2020-ban is

csupán a globális export 1 %-át, az EU-ba irányuló exportnak pedig 2 %-át tette ki;

- G. mivel az EU-nak az Afrikával folytatott együttműködése során az „Európa együtt” megközelítést kell követnie, beleértve a Bizottság különböző főigazgatóságai, az európai fejlesztésfinanszírozási intézmények, az európai exporthitel-ügynökségek, a kereskedelmi bankok és a tagállamok közötti fokozott koordinációt;
- H. mivel az EU és tagállamai Afrika legfontosabb kereskedelmi partnerei, és mivel a kereskedelem értéke a 2020. évi, a Covid19-világjárvány miatt alacsony 225 milliárd eurós szintről 2021-ben 288 milliárd euróra nőtt; mivel az EU-val szembeni kereskedelmi deficit a 2020. évi 24 milliárd EUR-ról 2021-ben 4 milliárd EUR-ra csökkent; mivel a meglévő kereskedelmi megállapodások és az EU fejlődő országokra vonatkozó egyoldalú preferenciái alapján az afrikai export 90 %-a vám- és kvótamentesen fér hozzá az EU egységes piacához; mivel 2021-ben az Afrikából az EU-ba importált áruk több mint 65 %-a elsődleges termék, például élelmiszer és ital, nyersanyag és energia volt, és mivel 2021-ben az EU-ból Afrikába exportált áruk 68 %-a feldolgozóipari termék volt; mivel ez a kereskedelmi struktúra tükrözi az érintett gazdaságok strukturális egyensúlyhiányát és kölcsönös függőségét, és ennél fogva továbbra is a globális értékláncok alacsonyabb értékű végéhez köti az afrikai kontinentet; mivel az EU és tagállamai már régóta a beruházások, a hivatalos fejlesztési támogatások, a humanitárius segítségnyújtás és a biztonság legnagyobb finanszírozási forrásai Afrika számára;
- I. mivel az Egyesült Államok 2021-ben mintegy 26,7 milliárd dollárnyi exportot és 37,5 milliárd dollár importot, vagyis összesen 64,2 milliárd dollár értékű kereskedelmi forgalmat bonyolított Afrikával; mivel az előző amerikai kormány által indított „Prosper Africa” kezdeményezés ellenére az USA szubszaharai Afrikával folytatott kereskedelme stagnál, és az USA teljes árukereskedelmének kevesebb mint 1 %-át teszi ki;
- J. mivel Afrika részesedése a globális kereskedelemben az elmúlt 50 évben folyamatosan csökkent, és az UNCTAD szerint a világkereskedelem 2,9 %-át teszi ki; mivel a kontinens nagymértékben függ az importtól és a nyersanyagokon alapuló természetierőforrás-exporttól; mivel a régiók közötti kereskedelem a teljes kontinentális kereskedelemnek csupán 14,4 %-át teszi ki;
- K. mivel az Afrikai Fejlesztési Bank becslése szerint a természeti erőforrások illegális kereskedelmének gazdasági költsége évi 120 milliárd USD, azaz Afrika bruttó hazai termékének (GDP) 5 %-a¹³;
- L. mivel Afrikában a kontinensen belüli kereskedelem szintje messze elmarad a benne rejlő lehetőségektől, és megerősítése alapvető fontosságú a kontinens fenntartható gazdasági és strukturális átalakulása szempontjából; mivel az afrikai és az európai magánszektornak közös érdeke az AfCFTA sikeres és hatékony megvalósítása, különös tekintettel az eredményeként várható gazdasági növekedésre és munkalehetőségekre; mivel az AU 2063-ig szóló menetrendje keretében az első tízéves végrehajtási terv (2014–2023) kiemelt projektje, az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség

---

¹³ A FAO 2019. február 11-i, „A FAO sürgős fellépésre szólít fel a korrupció és az erdők illegális kizsákmányolásának visszaszorítása érdekében” című cikke, hozzáférés: 2022. június 1. Elérhető a következő internetcímen: <https://www.fao.org/africa/news/detail-news/en/c/1180700/>

(AfCFTA) hatálybalépése, valamint az annak preferenciái alapján folytatott kereskedelem 2021. január 1-jei megkezdése új lendületet adott a pánafrikai kereskedelmi és beruházási lehetőségeknek, és megerősítette Európa és Afrika összekapcsolódását;

- M. mivel az AfCFTA a részes országok száma tekintetében a világ legnagyobb szabadkereskedelmi térsége lesz, amelyhez az AU 55 tagállamából 54 csatlakozik, és amellyel 1,2 milliárd fős, a gyorsan növekvő középosztályt is magában foglaló piac, a világ nyolcadik legnagyobb gazdasági tömbje jön létre együttesen 3 billió USD GDP-vel, amely 2050-re várhatóan több mint kétszeresére nő; mivel a Világbank szerint Afrika GDP-je minden évben 1 %-kal, teljes foglalkoztatottsága 1,2 %-kal, az Afrikán belüli kereskedelem pedig 33 %-kal növekedhet; mivel az AfCFTA létrehozása nagy lehetőséget jelent az EU számára, de sikere nagymértékben függ attól is, hogy képes-e beruházásokat mozgósítani, valamint előmozdítani a kereskedelmi cserét és a vállalati jelenlétet Afrikában;
- N. mivel az AfCFTA-n belül a tarifacsoportok 90 %-ára vonatkozóan meg kell szüntetni a vámokat olyan kötelezettségvállalás mellett, amely alapján a nem a legkevésbé fejlett országok öt, a legkevésbé fejlett országok pedig tíz év alatt liberalizálják a nem érzékeny áruk vámtarifáit; mivel a tarifacsoportok 7 %-a érzékeny árut érint, és a nem a legkevésbé fejlett országok 10 év alatt, a legkevésbé fejlett országok pedig 13 év alatt liberalizálják az érzékeny árukra vonatkozó vámtarifákat; mivel a tarifacsoportok 3 %-a kizárható a liberalizációból; mivel az AfCFTA fontos lépés az afrikai hivatalos kereskedelem jelenlegi modelljének elhagyásában, amelyet hosszú határátlépési idők, kiterjedt szabályozási követelmények és magas adók jellemeznek;
- O. mivel az AfCFTA célja, hogy a kereskedelem liberalizálásának eszközén túl az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés elősegítője legyen a 2063-ig szóló menetrenddel összhangban; mivel az AfCFTA mint kontinentális rendszer hatékony és összehangolt megvalósítása alapvető fontosságú az Afrikán belüli kereskedelem bővítése szempontjából, és jelentős kihívást támaszt majd a kereskedelmi megállapodásokból, a regionális gazdasági közösségekből és a vámuniókból adódó többszintűség és kötelezettségvállalások miatt, amelyek kiterjedt intézkedéseket igényelnek a határokon átnyúló közlekedési infrastruktúra fejlesztése és a határokon átnyúló értékláncok jobb feltételeinek biztosítása érdekében; mivel a kereskedelem megkönnyítését, a kereskedelem nem vámjellegű akadályait, a közös műszaki és egészségügyi termékszabványoknak, valamint a munkajognak, a kereskedelmi jogorvoslatoknak és biztosítékoknak való megfelelést célzó irányítási reformok elengedhetetlenek az EU törekvéseinek megvalósításához és ahhoz, hogy az AfCFTA hatékony és kiszámítható rendszerré váljon; mivel minden kereskedelmi megállapodáshoz hasonlóan az AfCFTA-nak is egyaránt lesznek kedvező és kedvezőtlen hatásai, alapvető fontosságú, hogy megfelelő támogatási intézkedések álljanak rendelkezésre a kedvezőtlen hatások enyhítésére, annak biztosítására, hogy az AfCFTA hozzájárulhasson a kvv-k fejlődéséhez, és különösen annak biztosítására, hogy a nők és a fiatalok által vezetett vállalkozások is élvezhessék az új lehetőségek előnyeit;
- P. mivel a kereskedelem és különösen a származási szabályok és a kumuláció tekintetében az EU és az afrikai országok közötti eltérő megállapodások az afrikai kontinens széttagoltságához vezettek, ami vámjellegű akadályokat teremtett, és akadályozza a

határokon átnyúló értékláncok kiépítését az AfCFTA-n belül;

- Q. mivel az afrikai államok nem homogének; mivel az afrikai kontinens különösen kiszolgáltatott a külső „sokkokkal” szemben amiatt, hogy nagymértékben függ nemcsak a külső pénzügyi forrásoktól és bevételektől, például a külföldi átutalásoktól, a közvetlen külföldi befektetésektől, az idegenforgalomtól vagy a külső segélyektől, hanem a feldolgozóipari termékek importjától is;
- R. mivel Afrika a remény és lehetőségek kontinense, és ezt fiataljainak egyre nagyobb része érzi így; mivel Afrika a világ legfiatalabb kontinense, ahol az átlagéletkor 19,8 év, és a lakosság 60 %-a 25 év alatti; mivel 2050-re Afrika népessége a kétszeresére, a jelenlegi 1,2 milliárról mintegy 2,4 milliárdra nő, és mivel ugyanekkorra a világ 25 év alatti népességének 50 %-a él majd Afrikában, ami jelentős kihívást jelent majd az afrikai országok gazdasága és demokratikus kormányzása számára, és hatással lesz a geopolitikára, a világkereskedelemre és a migrációra; mivel Afrikában ma négyszer annyi gyermek él, mint Európában, és mivel a szubszaharai Afrika lakosságának 70 %-a 30 év alatti; mivel a lakosság és a középosztály növekedése az élelmiszer-ellátás arányos növelését teszi szükségessé, és ezért az agrár-élelmiszeripari ágazatnak gazdasági és foglalkoztatási lehetőségeket kell megnyitnia az afrikai fiatalok számára, akiknek az ágazatban való részvétele a generációs megújulás és az agrár-élelmiszeripari rendszer megújítása szempontjából is alapvető fontosságú; mivel az afrikai fiataloknak minőségi oktatásra, foglalkoztatási és üzleti lehetőségekre van szükségük ahhoz, hogy hozzájárulhassanak országuk növekedéséhez és fenntartható fejlődéséhez; mivel Európa népessége öregszik, és számos gazdasági ágazat már most is hiányt jelez a szakképzett munkaerőből, és problémákat a gyakornokok megtalálásában; mivel az afrikai nők és fiatalok gazdasági érvényesülése hozzájárul mind a gazdasági növekedéshez, mind a nők társadalmi helyzetének javításához;
- S. mivel az éhezés megszüntetésének fenntartható fejlődési célja az éhezés 2030-ig történő felszámolására, valamint az élelmezésbiztonság és a jobb táplálkozás elérésére irányul; mivel e cél megvalósítása az elmúlt években lassult, és bolygónkon több mint 800 millió ember még mindig éhesen fekszik le minden este; mivel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) előrejelzése szerint az éhezők száma Afrikában jelentősen, 280 millióról 300 millióra emelkedik, és a kontinens 2030-ra Ázsiával egy szintre kerül a legtöbb alultáplált emberrel rendelkező régióként; mivel az élelmezésbiztonság hiánya súlyosbodott a kontinensen, és 2020-ban a lakosság 21 %-a alultáplált volt; mivel az ENSZ élelmiszerrendszerekkel foglalkozó 2021. évi csúcstalálkozója megállapította, hogy e nemkívánatos tendenciák hátterében a konfliktusok növekvő gyakorisága és intenzitása, az éghajlati változékonyság és szélsőségek, a gazdasági lassulás és visszaesés, valamint az egyenlőtlenségek magas szintje áll – ez utóbbit a 2020-as gazdasági visszaesés fokozta, ami főként a Covid19 megfékezésére irányuló intézkedések következménye volt világszerte;
- T. mivel az éghajlatváltozás és a környezetkárosodás egzisztenciális fenyegetést jelent Afrikára, az EU-ra és az egész világra nézve, és közös reakciókészséget, valamint jelentős beruházásokat tesz szükségessé a reziliencia terén; mivel az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatoknak döntő szerepet kell játszaniuk az éghajlatvédelmi átállás kezelésében, valamint a fenntartható növekedés elérésére, az inkluzív gazdasági fejlődésre és a közjavakhoz való hozzáférésre irányuló közös erőfeszítések

előmozdításában, különösen a karbonszegény gazdaságra való áttérés során a fenntartható ellátási láncok és a kereskedelem diverzifikációjának előmozdítása révén; mivel az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy 2050-re az első klímasemleges kontinenssé válik, és hogy gazdasági növekedését függetleníti az erőforrás-felhasználástól; mivel az afrikai országok az eddigiekhez hasonlóan továbbra is csak nagyon kis mértékben járulnak hozzá az üvegházhatású gázok kibocsátásához, függetlenül attól, hogy ezt a múltbeli, jelenlegi vagy várható kibocsátásokon, valamint a teljes vagy az egy főre jutó kibocsátáson keresztül mérik, míg az EU-ban a termelés, az életmód és a fogyasztási szokások hozzájárulnak az éghajlatváltozáshoz; mivel az éghajlatváltozás hatásai katasztrofálisak lesznek, különösen számos afrikai állam számára, amelyek közül néhány a legsúlyosabban érintettek közé tartozik; mivel a szubszaharai Afrikában a további katasztrófaelhárítás még magasabb költségeinek elkerülése érdekében felmerült alkalmazkodási költségeket a következő évtizedben évi 30–50 milliárd USD-re, azaz a regionális GDP 2–3 %-ára becsülik; mivel az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelős 27. Konferenciájára (COP27) 2022-ben az afrikai Egyiptomban kerül sor; mivel a szén-dioxid-mentes világra való áttérésnek igazságosnak és méltányosnak kell lennie; mivel az EU azt javasolta, hogy az energiához való hozzáférést tegyék az Afrikával a zöld megállapodás alapján folytatott együttműködés egyik fő pillérévé;

- U. mivel az EU és az AU 150 milliárd eurós, beruházási, egészségügyi és oktatási elemből álló Afrika–Európa beruházási csomagot jelentett be, amely hat év alatt, évente átlagosan 25 milliárd euró értékben valósul meg, és támogatja a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendre és az AU 2063-as menetrendjére vonatkozó közös törekvéseket; mivel ezek a beruházások nem növelhetik az afrikai országok adósságterheit;
- V. mivel az afrikai háztartások mintegy 34 %-a a napi 1,90 dolláros nemzetközi szegénységi küszöb alatt él, és a kontinens teljes vagyona mintegy 40 %-a lakosságának körülbelül 0,0001 %-os részének tulajdonában van; mivel az afrikai országok fejlettségében továbbra is nagy különbségek vannak; mivel az afrikai népesség várható gyors növekedése miatt még fontosabb annak biztosítása, hogy azt fenntartható fejlődés, minőségi oktatás és tisztességes munkahelyek teremtése kísérje;
- W. mivel csak minden harmadik afrikai ország rendelkezik a tisztességes munkával foglalkozó országprogrammal, amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) az egyes országok prioritásaihoz és eredményeihez igazodó támogatásnyújtásának fő eszközeként hoztak létre;
- X. mivel az Európai Bizottság a Kereskedelmi Főigazgatóság és a Nemzetközi Partnerségek Főigazgatósága közös vezetésével elindította a fenntartható kakaótermelésre irányuló kezdeményezést, amely Ghánára és Elefántcsontpartra összpontosít, Kamerun pedig megfigyelőként vesz részt benne, és amelynek fő célkitűzései a fenntartható jövedelem biztosítása a termelők számára, a gyermekmunka felszámolása a kakaóellátási láncban, valamint a kakaóültetvények létrehozása céljából okozott erdőirtás megszüntetése;
- Y. mivel az UNICEF/ILO 2021. évi, gyermekmunkáról szóló jelentése szerint a gyermekmunka 2012 óta növekszik a szubszaharai Afrikában, és ez a növekvő tendencia a világjárvány mindenre kiterjedő hatásai miatt folytatódni fog;

- Z. mivel a Covid19-világjárvány és annak gazdasági következményei 2020-ban Afrika-szerte visszafogták a növekedést, további 30 millió embert sodorhattak szegénységbe, és súlyosbíthatták a gyermekmunka előfordulásának gyakoriságát; mivel a járvány utáni helyreállítási csomagok a politikai konszenzus alapvető változását jelezték; mivel a közpénzek régióként eltérő mértékben használhatók fel a helyreállítás támogatására, ami az egyenlőtlenségek súlyosbodásának közvetlen kockázatát hordozza; mivel Afrikában 2022 márciusában a teljes oltási arány nem haladta meg a 15 %-ot (szemben az uniós 73 %-kal); mivel a gyorsan közeledő lejáratú idő miatt a vakcinák millióit kell megsemmisíteni, mielőtt a szegényebb országokban felhasználhatóvá válnának; mivel az EU és az AU kötelezettséget vállalt arra, hogy támogatja a teljes körű afrikai egészségügyi szuverenitást annak érdekében, hogy a kontinens reagálni tudjon a jövőbeli népegészségügyi szükséghelyzetekre, továbbá kötelezettséget vállalt arra, hogy e célból támogatja az oltóanyagok, gyógyszerek, diagnosztika, terápiás és egészségügyi termékek afrikai gyártására vonatkozó közös menetrendet, többek között a gyártási kapacitásokba való beruházás, az önkéntes technológiatranszfer, valamint az oltóanyagokhoz, diagnosztikához és terápiás készítményekhez való méltányos hozzáférést lehetővé tevő szabályozási keret megerősítése révén; mivel a Parlament üdvözlő minden olyan intézkedést, amely az afrikai egészségügyi rendszert és a kontinens egészségügyi kapacitásait támogatja;
- AA. mivel Afrikában a Covid19 utáni fenntartható és inkluzív helyreállításhoz további évi 1 billió dollárra lesz szükség, a válságot megelőzően a fenntartható fejlődési célok finanszírozásában fennálló 2,5 billió dolláros éves hiánynon felül; mivel ez a törekvés fontos befektetési lehetőséget jelent; mivel az Európai Beruházási Bank (EBB) fokozta annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy segítse az afrikai partnereket a Covid19 egészségügyi és gazdasági válságra adott válaszlépésekben, és 2020-ban 5 milliárd eurót biztosított több mint 12 milliárd eurónyi átalakító magán- és állami beruházás támogatására Afrikában;
- AB. mivel a hatodik EU–AU-csúcstalálkozó hangsúlyozta annak sürgősségét, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) járuljon hozzá a világjárvány elleni küzdelemhez és a világgazdaság helyreállításához, és kötelezte a feleket, hogy konstruktívan törekedjenek a WTO világjárványra adott átfogó válaszáról szóló megállapodás kialakítására, amely a kereskedelemmel és a szellemi tulajdonnal kapcsolatos szempontokat is magában foglal; mivel az Európai Bizottság, valamint az Egyesült Államok, India és Dél-Afrika kormányai a WTO-tagállamok elé terjesztendő kompromisszumos javaslatot fogalmaztak meg, amely megkönnyítené a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes szabályok, különösen a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló WTO-megállapodás (TRIPS) kényszerengedélyezési rendelkezéseinek bizonyos kritériumai alóli mentesítést, ugyanakkor egyelőre nem tartalmaz az afrikai államok által igényelt diagnosztikai eszközökre, berendezésekre és kezelésekre vonatkozó rendelkezéseket; mivel a WTO-n belüli szélesebb körű vita még nem kezdődött meg;
- AC. mivel a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform jelentéséről szóló sajtóközlemény megállapította, hogy „a pandémiás kockázat jelentősen mérsékelhető a biológiai sokféleség csökkenését kiváltó emberi tevékenységek korlátozásával, a védett területek nagyobb mértékű megőrzésével, valamint a magas biodiverzitású régiók

fenntarthatatlan kiaknázását visszaszorító intézkedésekkel”;

- AD. mivel a Nemzetközi Valutaalap szerint a Covid19-válság következtében az alacsony jövedelmű országok mintegy 60 %-a vagy már jelenleg is adósságválsággal küzd, vagy annak magas kockázatával szembesül, míg 2015-ben ez az arány 30 % alatt volt; mivel a nagymértékben eladósodott európai és afrikai országok kormányai nehezen tudják mozgósítani a gazdasági fejlődés előfeltételeihez, például a képzett munkaerőhöz és a modern infrastruktúrához szükséges beruházásokat;
- AE. mivel az AfCFTA titkársága létrehozta az Afrikai Export-Import Bank (Afreximbank) által finanszírozott 1 milliárd USD összegű AfCFTA kiigazítási alapot, amelynek célja azon országok támogatása, amelyek a vámtarifák csökkentése vagy eltörlése miatt rövid távon bevételkiesést szenvednének el; mivel az AfCFTA titkárságának becslése szerint a tényleges igény körülbelül 7 milliárd USD;
- AF. mivel az EU az agrár-élelmiszeripari termékek legnagyobb importőre és exportőre a világon; mivel annak ellenére, hogy Afrika rendelkezik a világon a legtöbb termőfölddel, az AU országai nettó élelmiszer-importőrök, és a mezőgazdasági termelők termelése nem éri el a lehetséges mértéket, részben bizonyos európai belföldi politikák és gyakorlatok azon árakra gyakorolt hatásai miatt, amelyeken az afrikai mezőgazdasági termelők a helyi piacokon értékesíthetik a termékeiket, és amelyeket a feldolgozott élelmiszerek afrikai exportját versenyképtelenné tevő vámok növelnek; mivel az uniós tejpornak a közös agrárpolitika által támogatott, Nyugat-Afrikába irányuló exportja nőtt, és mivel a tejkvóták 2015. évi uniós eltörlése óta megháromszorozódott kivitel súlyos következményekkel járt számos olyan helyi pástorra és mezőgazdasági termelőre nézve, akik a tejár tekintetében nem tudnak versenyezni a tejpor rendkívül alacsony árával; mivel a mezőgazdasági termékek EU és Afrika közötti kereskedelmére vonatkozó tisztességes feltételek tiszteletben tartása kell, hogy legyen az uniós és afrikai élelmiszer- és egyéb mezőgazdasági termékek exportjának és importjának alapfeltétele, valamint annak biztosítása, hogy a mezőgazdasági export ne legyen ellentétes azzal a céllal, hogy Afrikában rugalmasabb élelmiszer-ágazatot hozzanak létre; mivel a fenntartható mezőgazdaság mindkét kontinensen történő előmozdítása érdekében Afrikában és Európában egyaránt teret kell engedni a mezőgazdasági reformmodellek számára, amelyek biztosítják a gazdálkodók méltóságát, erősítik a hazai és regionális ellenálló képességet, és mindkét kontinens számára felszabadíthatják annak lehetőségét, hogy bőséges táplálékellátáshoz jussanak, az élelmiszerek tekintetében önfenntartóvá váljanak, és hozzájáruljanak a világ más régióinak élelmezésbiztonságához; mivel az afrikai kontinens tényleges fogyasztást szolgáló, nem exportcéllal termelt élelmiszer-ellátásának akár 70 %-át a családi gazdaságok biztosítják; mivel az ENSZ fejlesztési programjának 2016. évi, az afrikai emberi fejlődésről szóló jelentése szerint a szubszaharai Afrikában a nemek közötti egyenlőtlenség a régió GDP-jének 6 %-ába kerül, ami veszélyezteti a kontinens inkluzív emberi fejlődésre és gazdasági növekedésre irányuló erőfeszítéseit; mivel a nők mezőgazdasági inputanyagokhoz való hozzáféréseinek kiegyenlítése akár 19 %-kal is növelhetné a növénytermesztés volumenét, fellendítené a mezőgazdasági és az összesített GDP-t, és emberek százezreit emelné ki a szegénységből¹⁴;

---

¹⁴ Az ENSZ etiópiai fejlesztési programjának 2016. október 13-i, „Gender gap costs sub-Saharan Africa \$US95 billion a year” (A nemek közötti szakadék a szubszaharai Afrikának 95 milliárd dollárba kerül évente) című

- AG. mivel 2020-ban közel 40 %-kal nőtt az élelmiszer-ellátás bizonytalanságával érintett emberek száma az előző évhez képest; mivel az ukrajnai háború rámutat az élelmezésbiztonság és a globális piac összefonódására, valamint arra, hogy egyes afrikai országok mennyire függenek a kis számú exportáló országból vagy régióból származó élelmiszerimporttól; mivel a túlzott függőség sebezhetővé teheti az országokat a külső sokkhatásokkal szemben; mivel a G7-ek 2022. március 24-i csúcstalálkozóján bemutatták az Élelmezési és Mezőgazdasági Rugalmassági Misszió kezdeményezést, amely konkrét intézkedéseket tartalmaz az élelmezésbiztonság globális biztosítására, különösen az ukrajnai háború miatti élelmiszer-termelési zavarok által leginkább érintett afrikai országokban; mivel a Nemzetközi Valutaalap háztartási felmérései megállapították, hogy a korai előrejelző rendszerekhez, valamint az élelmiszerárakra és az időjárásra vonatkozó információkhoz való hozzáférés bővítése (még akkor is, ha egyszerű szöveges vagy hangüzenetekkel tájékoztatják a mezőgazdasági termelőket arról, hogy mikor ültessenek, öntözzenek vagy trágyázzanak) lehetővé teheti az éghajlatbarát mezőgazdaságot, és 30 százalékponttal csökkentheti az élelmiszer-ellátás bizonytalanságának esélyét;
- AH. mivel az alacsony és közepes jövedelmű afrikai országok mikro-, kis- és középvállalkozásai az Afrikán belüli kereskedelem tekintetében jelentős hátrányt szenvednek azon tranzakciós költségek és késedelmek miatt, amelyeket a határokon átnyúló korlátozott bankközi kapcsolatok, a deviza elérhetőségével kapcsolatos problémák, a közvetítők magas szolgáltatási költségei, valamint az eladási és a vételi deviza árfolyamának szükségszerűen a dollárhoz kötött árfolyamai okoznak; mivel a technológiai fejlesztések és a központi bankok közötti együttműködés, mint például a Pánafrikai Fizetési és Elszámolási Rendszer, kiutat kínálhat ebből a problémából;
- AI. mivel az AfCFTA keretében tárgyalások folynak a szolgáltatások, elsődlegesen az AU által meghatározott öt kiemelt ágazat – a közlekedés, a turizmus, a kommunikáció, valamint a pénzügyi és az üzleti szolgáltatások – tervezett liberalizációjáról; mivel a szolgáltatások az afrikai GDP 54 %-át és a közvetlen külföldi befektetések 75 %-át teszik ki;
- AJ. mivel az AU Afrikára vonatkozó digitális transzformációs stratégiája (2020–2030) 2030-ra biztonságos digitális egységes piacot irányoz elő Afrika számára, ahol biztosított a személyek, a szolgáltatások és a tőke mozgása, és ahol a magánszemélyek és a vállalkozások az AfCFTA szabályaival összhangban zökkenőmentesen hozzáférhetnek az online tevékenységekhez, és részt vehetnek azokban; mivel az afrikai digitális gazdaság lehetőséget kínál a munkahelyteremtés fokozására, különösen a kkv-k számára, amelyek a becslések szerint a munkahelyek 80 %-át adják a teljes kontinensen, és az afrikai gazdaság gerincét alkotják; mivel a kereskedelem digitalizálása és a papírmentes kereskedelmi rendszerek előmozdítása jelentős lehetőségeket rejt magában a kisvállalkozók, köztük a nők által vezetett vállalkozások és a fiatal vállalkozók támogatására; mivel jelentős beruházásokra van szükség az internetes infrastruktúrába az afrikai lakosság digitális részvételének megkönnyítése érdekében, amelynek 2021-ben csak 33 %-a rendelkezett internet-hozzáféréssel; mivel afrikai partnereink is aktívan

---

cikke, hozzáférés: 2022. június 3. Elérhető a következő internetcímen:

<https://www.et.undp.org/content/ethiopia/en/home/presscenter/pressreleases/2016/08/28/gender-gap-costs-sub-saharan-africa-us95-billion-a-year-new-undp-report.html>

kéri az EU segítségét Afrika digitális infrastruktúrájának fejlesztéséhez, valamint a megfelelő összeköttetés és internet-hozzáférés biztosításához az egész kontinensen; mivel Afrika a digitális technológiai fejlesztések terén messze lemarad az USA, Kína és kisebb mértékben Európa mögött; mivel az UNCTAD szerint Afrika a digitálisan nyújtható szolgáltatások globális exportjának kevesebb mint 1 %-át adja;

1. megerősíti, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi és beruházási kapcsolatok az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak 2030-ig történő elérésére és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek megvalósítására irányuló közös erőfeszítéseink részét képezik; hangsúlyozza, hogy Afrika kulcsfontosságú földrajzi prioritás az EU új kereskedelmi stratégiájában, és hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika között intenzívebb párbeszédet kell folytatni; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU-nak több erőfeszítést kellene tennie annak érdekében, hogy a partnerség túlmutasson a hagyományos „adományozó-kedvezményezett” kapcsolaton; hangsúlyozza, hogy az EU és az AU közötti kereskedelmi és beruházási kapcsolatok korszerűsítése óriási előnyökkel járhat a gazdasági növekedés, a regionális integráció, a szegénység csökkentése és a munkahelyteremtés ösztönzése szempontjából, hozzájárulhat a Covid19-világjárványból való kilábaláshoz, valamint az országok gazdaságainak zöld és digitális átalakulásához mind az EU-ban, mind az AU-ban, valamint globális kereskedelmi partnereink között, és tiszteletben kell tartania a politikák fejlesztési célú koherenciájának az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkében foglalt elvét; hangsúlyozza, hogy a földrajzi szomszédságot, valamint a hosszú múltra visszatekintő történelmi és kulturális kötelekeket egyre nagyobb mértékben erősítik a kereskedelmi kapcsolatok; hangsúlyozza, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak elérésére irányuló EU–AU stratégia egyik legfontosabb elemének a civil társadalmi szervezetek részvétele kell, hogy legyen;
2. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy mélyítse el és strukturálja jobban együttműködését afrikai partnereinkkel, és ennél fogva hozzon létre rendszeres, magas szintű politikai párbeszédet, amely az Európai Parlament bevonása révén parlamenti dimenzióval is bír; kéri, hogy ezt a párbeszédet a regionális csoportosulások és az egyes államok szintjén folytatott eszmecsere, valamint az Afrikában és az EU-ban a civil társadalom érdekelt feleivel folytatott párhuzamos párbeszéd egészítse ki, amely létfontosságú eleme az EU és Afrika közötti egyenlő partnerség előmozdításának;
3. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Afrikai Unió 2063-as menetrendjében foglaltaknak megfelelően ellenálló, versenyképes és szilárd infrastruktúrát és ipari alapot hozzanak létre Afrikában, amelynek célja az ellenállóképes értékláncok kialakítása és a nyersanyagok magas hozzáadott értéket képviselő feldolgozása Afrikában, mint a minőségi munkahelyek megteremtésének egyik fő módja; felhívja a Bizottságot, valamint az európai vállalkozásokat és befektetőket, köztük az EBB-t, hogy az afrikai iparosítási projekteknél alkalmazzák a modern, fenntartható és lehetőség szerint éghajlatsemleges termelési technológiákat; ragaszkodik ahhoz, hogy a szociális partnereket vonják be az iparosítás előmozdításának valamennyi szakaszába; e tekintetben hangsúlyozza, hogy Afrikát támogatni kell saját, független makrogazdasági, költségvetési, monetáris és kereskedelmi politikájának kialakításában, és felhívja a Bizottságot, hogy többek között technikai és pénzügyi támogatás révén tegye lehetővé az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete (AKCSÁSZ) számára fejlődő iparágainak védelmét és az erre vonatkozó jogalkotás jogát; hangsúlyozza, hogy a

környezetvédelemre irányuló erőfeszítéseket a két kontinens felelős szereplői által kialakított és végrehajtott, az afrikai iparosodást és a tisztességes munkahelyek létrehozását támogató együttműködési politikák és programok központi elemévé kell tenni;

4. felhívja a Bizottságot, hogy a glasgow-i éghajlati paktum keretében tett ígéretével összhangban mozdítsa elő a fenntartható beruházásokat a szén-dioxid-mentes gazdaság felé való elmozdulás érdekében, ugyanakkor a zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban biztosítsa a természeti erőforrások és nyersanyagok felelősségteljes és fenntartható beszerzését és kezelését, valamint a fenntartható hulladékgazdálkodást;
5. hangsúlyozza a jól működő állami intézmények, hatóságok és infrastruktúra alapvető szerepét, és úgy véli, hogy ezek hiánya a kereskedelem jelentős akadálya lehet; e tekintetben hangsúlyozza, hogy minden afrikai országnak javítania kell a jogbiztonságot, mivel ez elengedhetetlen a kereskedelem fejlődéséhez; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan működjön együtt afrikai partnereivel a beruházásoknak kedvező üzleti környezet kialakítása érdekében;
6. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által 2021. február 9-én elfogadott, a mediterrán térségre vonatkozó új menetrendben szereplő gazdasági és kereskedelmi javaslatokat a jelenlegi szükséghelyzethez kell igazítani; felszólít továbbá a gazdasági és beruházási terv kereskedelmi vonatkozású projektjeinek mielőbbi zökkenőmentes végrehajtására;
7. hangsúlyozza, hogy az EU-nak teljesen új alapokra van szüksége az Afrikával való gazdasági partnerségéhez, amelyet egyenlő jogok és feltételek, valamint az egyenlőség, a kölcsönös tisztelet és megértés alapján, az afrikai partnerek előtt álló, a kereskedelmi és befektetési kapcsolatokkal összefüggő kihívások, a változó dinamika és a folyamatos egyenlőtlenségek figyelembevételével, a hiányosságok kezelésével kell kialakítani; úgy véli, hogy ez egyedülálló lehetőség a két kontinens közötti kereskedelmi kapcsolatok újjáélesztésére, és hogy a csúcstalálkozó utat nyitott az EU és az AU számára ahhoz, hogy szolidaritáson és együttműködésen alapuló, megújult, kölcsönösen előnyös és fenntartható partnerséget alakítsanak ki, és átformálják a gazdasági, kereskedelmi és kereskedelmi kapcsolatokat Afrika megerősítése érdekében, többek között azáltal, hogy tisztességes és etikus kereskedelmi kapcsolatokat biztosítanak, amelyek kedveznek az afrikai kontinentális integrációnak; hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatoknak elő kell mozdítaniuk az emberi jogokat és a munkajogokat, a felelősségteljes kormányzást, a jogállamiságot és a nemek közötti egyenlőséget, és felkéri a Bizottságot, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok keretében támogassa ezeket az elemeket;
8. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy segítsen véget vetni az afrikai nemzetek kizárólag kiszerezési szerepének a gyógyszergyártásban azáltal, hogy egy több érdekelt felet tömörítő rendszert támogat, amely lehetővé teszi az AU országainak, hogy a HIV elleni vakcinák előállításánál már bizonyított módon saját védőoltásokat állítsanak elő, teret nyitva a tudományos fejlődés előtt, és világszerte csökkentve a maroknyi vállalatoktól való függőséget;
9. hangsúlyozza, hogy a Covid19-világjárvány enyhítésére irányuló globális oltási erőfeszítésekre adott uniós válaszok az EU és Afrika közti kapcsolatok megromlásához

vezettek; hangsúlyozza, hogy a hatodik EU–AU csúcstalálkozó eredményeinek új kiindulópontot kell jelentenie az EU–Afrika kapcsolatok fejlesztéséhez; kéri a Bizottságot, hogy kétoldalú jelleggel, strukturáltan működjön együtt az afrikai partnerekkel, és törekedjen regionális és többoldalú szerepvállalásra az EU és Afrika közötti kapcsolatok előmozdítása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy vitassa meg a Parlamenttel az EU, az USA, India és Dél-Afrika „négyese” által megtárgyalt, a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásai alóli mentességre vonatkozó kompromisszumot; felhívja a Bizottságot, hogy maradjon rugalmas és pragmatikus a WTO-n belüli tárgyalások során, amelyek célja kompromisszum kialakítása a többi WTO-taggal a szellemi tulajdon-jogok kereskedelmi vonatkozásai alóli célzott és ideiglenes mentességről, hogy a 12. miniszteri konferenciáig a kereskedelemmel és az egészségüggyel kapcsolatos szempontok tekintetében megállapodás és érdemi eredmények szülessenek;

10. ismételten emlékeztet a béke fontosságára a pozitív társadalmi, környezetvédelmi és gazdasági fejlődés érdekében; tudomásul veszi, hogy számos afrikai kormány nem támogatja az ENSZ Közgyűlésének az Ukrajna elleni agressziót elítélő határozatát, és hogy az uniós álláspontok afrikai támogatása nem magától értetődő; felhívja a Bizottságot és az Európai Külügyi Szolgálatot, hogy tárják fel a szkepticizmus különféle okait, és fokozzák a két kontinensen tapasztalható katonai agresszió elleni közös álláspont kialakítására irányuló diplomáciai erőfeszítéseket;
11. támogatja az AfCFTA célkitűzéseit és törekvéseit, amelyeket a térség létrehozásáról szóló megállapodás preambuluma rögzít; az afrikai kontinens gazdasági integrációjának elmélyítése érdekében támogatja továbbá a 2063-ig szóló menetrend törekvéseit is, amelyek a személyek, a tőke, az áruk és a szolgáltatások szabad mozgását biztosító kontinentális piac létrehozására irányulnak; úgy véli, hogy az AfCFTA ambiciózus gazdasági integrációs kezdeményezés, amely komoly lehetőséget kínál az afrikai országok számára az inkluzív növekedés fellendítésére, a fenntartható fejlődés lehetővé tételére, a szegénység csökkentésére és az életszínvonal javítására, nagy számú tisztességes munkahely létrehozására, az afrikai országok versenyképességének növelésére, a zöld technológia és energia előmozdítására, az államháztartás fenntarthatóságának növelésére, a korrupció elleni küzdelemre és a felelősségteljes kormányzás előmozdítására, valamint a részes államokon belüli strukturális átalakulásra; felhívja az EU-t az AfCFTA aktív támogatására; hangsúlyozza, hogy Afrika és EU gazdasági sikereit javított és a GDP-növekedéshez képest árnyaltabb mutatók mentén kell értékelni, és ajánlja többek között a Gini-együttható, a tényleges előrehaladási mutató, a humán fejlettségi mutató, az export diverzifikációjának mérésére szolgáló Theil-mutató, a nemek közötti esélyegyenlőséggel kapcsolatos mutatók, és különösen a fenntartható fejlődési célok terén elért előrehaladásáról szóló jelentések figyelembevételét;
12. hangsúlyozza, hogy 2014–2020 között az EU Pánafrikai Programján keresztül több mint 74 millió eurót különített el az AfCFTA létrehozására, és hogy a finanszírozást az AfCFTA-megállapodás tárgyalásával, megerősítésével és végrehajtásával kapcsolatos kapacitásépítésre fordította; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy továbbra is nyújtsanak pénzügyi és technikai támogatást az AfCFTA megvalósításához; megjegyzi, hogy ahhoz, hogy az AfCFTA beváltsa ígéreteit, és a puszta kereskedelmi liberalizáción túlmutatva kiemelje az embereket a szegénységből, az afrikai országoknak politikai

mozgástérre van szükségük a kereskedelmi intézkedések, a diverzifikációs célkitűzések, a lakossági igények kielégítése, a fenntarthatóság és az inkluzív növekedés közti összhangot elősegítő szakpolitikák bevezetéséhez;

13. felhívja az AU és az EU bizottságát, hogy segítsék elő a regionális értékláncok és a jobb regionális infrastruktúra kialakítását Afrikában; hangsúlyozza, hogy következetes beruházásokra és nyilvános felügyeletre van szükség az általános és a határokon átnyúló fenntartható infrastruktúra fejlesztése terén; rámutat, hogy a regionális kereskedelem, és ezáltal a helyi, regionális és kontinentális értékláncok diverzifikálásának és ellenálló képességének elősegítése érdekében jelentős beruházásokra van szükség a közlekedési infrastruktúra, az összeköttetések és a digitalizálás terén; megjegyzi, hogy az Afrikán belüli kereskedelem akadályainak felszámolása megkönnyítheti a regionális értékláncok növekedését, ami megkönnyítheti az afrikai vállalkozások, és különösen a kkv-k nemzetközivé válását; hangsúlyozza, hogy a Global Gateway kezdeményezésnek hozzá kell járulnia az infrastruktúra fejlesztéséhez az Afrikán belüli kereskedelem fokozása érdekében, és felkéri az AU-partnereket, hogy reagáljanak az „Európa együtt” közös infrastrukturális projektekre vonatkozó javaslataira; felhívja mind az uniós, mind az afrikai partnereket, hogy haladéktalanul hajtsák végre a közösen meghatározott, kiemelt fontosságú projekteket, és hozzanak létre projektekkal kapcsolatos profitlehetőségeket a helyi vállalatok számára, valamint teremtsenek munkalehetőségeket a helyi lakosság számára, szigorúan betartva a magas szintű környezetvédelmi és munkaügyi normákat és a Párizsi Megállapodást; hangsúlyozza a vidéki térségek további infrastruktúrafejlesztésének szükségességét, és rámutat arra, hogy a szubszaharai Afrikában a szállított alapvető élelmiszerek mintegy 40 %-a nem jut el a piacra a rossz infrastruktúra, valamint a hűtési és tárolási lehetőségek hiánya miatt; felszólítja az Európai Bizottságot és az Afrikai Uniót, hogy a kétoldalú kereskedelmi forgalmon túlmenően térképezzék fel az EU és Afrika közötti regionális értékláncokat, és végezzenek SWOT-elemzést, amely azonosítja különösen a közeli országokba történő kiszervezés lehetőségeit és az olyan együttműködési területeket, mint a körforgásos gazdaság és az ellátási láncok ökológizálása; hangsúlyozza a szubszaharai Afrika és Észak-Afrika, valamint Nyugat- és Kelet-Afrika közötti infrastruktúra és kapcsolatok további fejlesztésének fontosságát;
14. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a nemek közötti egyenlőséget és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítését az inkluzív és fenntartható növekedés előmozdításának lényegi elemeként építsék be az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatokba; hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi és beruházási kapcsolatokban megvan a lehetőség arra, hogy előmozdítsák a nemek közötti egyenlőséget, elősegítsék a nők gazdasági és társadalmi szerepvállalását, valamint hozzájáruljanak az egyenlőbb és reziliensebb gazdaságok és társadalmak kiépítéséhez; véleménye szerint az EU–Afrika partnerségnek – többek között kistermelői szervezeteken keresztül – kiemelten támogatnia kell a női és a fiatal vállalkozókat a vidéki területeken és a városokban, ehhez pedig feltétlenül biztosítani kell számukra az egyenlő hozzáférést a gazdasági és termelési erőforrásokhoz, például pénzügyi szolgáltatásokhoz és a piacokhoz, és meg kell védeni birtokjogokaikat; üdvözli a Bizottságnak a kereskedelempolitika nőkre gyakorolt hatásának jobb megértése érdekében végzett adatgyűjtési és elemzési munkáját; kéri a Bizottságot, hogy működjön együtt afrikai partnerekkel a nemek közötti egyenlőség és a nőknek az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatokban való szerepvállalásának előmozdítása érdekében; kéri a Bizottságot, hogy érvényesítse a

nemek közötti egyenlőség szempontját az EU és Afrika közötti kereskedelmi és beruházási kapcsolatokban; kéri a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokban szerepeltessen a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó önálló fejezeteket; hangsúlyozza a vidéki nők alapvető szerepét a mezőgazdaságban és a vidéki gazdaságokban Afrika-szerte, különösen az élelmezésbiztonság terén; emlékeztet arra, hogy Afrikában a mezőgazdasági munka mintegy felét nők végzik; kéri az afrikai és az uniós női vállalkozók közötti cserekapcsolatok fejlesztését, a hálózatépítésre, a tapasztalatok megosztására és közös projektek lefolytatására módot adó platformokat bocsátva rendelkezésre; ösztönzi a nők és a lányok öröklési jogainak előmozdítását, és felszólítja az EU-t, hogy különösen a nők földtulajdonláshoz való teljes jogának elismerése tekintetében támogassa a partnerországokat;

15. hangsúlyozza, hogy konstruktív párbeszédet kell kialakítani a köz- és a magánszféra között, és lehetővé kell tenni a kultúrák fejlődését az ökoszisztémák intelligens hálózatának kialakítása, valamint a köz- és a magánszféra esetleges hibridizálása érdekében; hangsúlyozza, hogy ennek fényében az EU-nak továbbra is együtt kell működnie az afrikai országokkal a kontinensen végrehajtott magánberuházások megkönnyítése és előmozdítása érdekében, mivel az állami beruházások önmagukban nem elegendők; szorgalmazza a köz- és magánszféra részvételével létrejött háromoldalú partnerségek bővítését, amelynek célja új kereskedelmi kapcsolatok kialakítása olyan, közös érdeklődésre számot tartó ágazatokban, mint az energia, az ipar és a közlekedés;
16. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal párhuzamosan az EU külső beruházási tervének, és különösen annak első pilléréként az Európai Fenntartható Fejlődési Alapnak is kulcsfontosságú szerepe van az EU Afrikával kapcsolatos kereskedelmi és beruházási politikájának alakításában; emlékeztet arra, hogy a terv hangsúlyt fektet a partnerországok beruházási környezetének javítására; hangsúlyozza, hogy az EU azon kötelezettségvállalásának, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében előmozdítja a magánberuházásokat, maga után kell vonnia az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveken alapuló, kötelező emberi jogi, szociális jogi és környezetvédelmi átvilágításra vonatkozó követelmények megállapítását, amelyek a teljes értékláncre alkalmazandók és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazzak;
17. felhívja az AU és az EU bizottságait, hogy teremtsék meg az afrikai országok számára annak feltételeit, és könnyítsék meg számukra azt, hogy mind az elsődleges nyersanyagok forrásaként, mind pedig a köztes és végtermékek exportőreiként másképpen integrálódjanak a világgazdaságba, ugyanakkor fenntartsák a fiatal iparágak védelméhez szükséges politikai mozgásteret; javasolja az afrikai egyetemekkel és más kutatási létesítményekkel való fokozott együttműködést a technológia- és ismeretcsere platformjának létrehozása érdekében; ezzel összefüggésben kiemeli, hogy a feltörekvő piacokon végrehajtott fejlesztés és befektetés mindkét kontinens számára lehetőséget jelent, különösen a feldolgozóiparban; hangsúlyozza továbbá az uniós és az afrikai vállalkozások közötti kapcsolatok megerősítésének fontosságát e tekintetben, hogy elősegítsék az értékteremtést és a színvonal emelését, és ezáltal javítsák a versenyképességet;
18. hangsúlyozza, hogy az ellátási láncok diverzifikációjára irányuló erőfeszítések mindkét

kontinens számára lehetőségeket teremtenek, és úgy véli, hogy az EU-nak és az AU-nak együtt kell működnie az uniós és afrikai vállalatok beruházásai és termelése diverzifikációjának támogatásához szükséges feltételek és ösztönzők megteremtése érdekében;

19. megismétli, hogy az EU és az AU közös érdeke a stabil és szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmi rendszer, amely hozzájárul a gazdasági növekedés előmozdításához az EU-ban és az afrikai kontinensen; hangsúlyozza, hogy a WTO és annak szabálykönyve reformja és korszerűsítése az EU és az AU közötti együttműködés fontos területe, és felszólítja a partnereket, hogy a WTO-tagok által elfogadott megállapodásnak megfelelően működjenek együtt egy tisztességes és méltányos kereskedelmi és pénzügyi globális struktúra létrehozása érdekében a WTO újjáélesztése révén, beleértve a dohai forduló lezárását a globális déli országok érdekeinek jobb figyelembevétele érdekében;
20. kiemeli, hogy a WTO által vezetett kereskedelemösztönző támogatási kezdeményezés célja különösen a legkevésbé fejlett országok segítése abban, hogy kiépítsék a kínálati oldali kapacitást és a kereskedelemmel kapcsolatos infrastruktúrát, amelyre szükségük van a WTO-megállapodások végrehajtásához és kihasználásához, valamint szélesebb értelemben véve a kereskedelem bővítéséhez; úgy véli, hogy ebben az értelemben ez a kezdeményezés kulcsfontosságú eleme az Afrikával fenntartott kereskedelmi kapcsolatoknak, különösen a Covid19-válságot követően;
21. rámutat arra, hogy a kereskedelemösztönző támogatási programnak szerepet kell játszania a kereskedelemmel kapcsolatos korlátozások kezelésére szolgáló források mozgósításában, az infrastrukturális igények finanszírozásában és az afrikai országok megfelelő szabályozási struktúrák létrehozására irányuló kapacitásának kiépítésében;
22. hangsúlyozza a WTO, az UNCTAD, az ILO, az ENSZ Környezetvédelmi Programja, a FAO és más ENSZ-szervek közötti együttműködés megerősítésének fontosságát annak érdekében, hogy a közös jólétre vonatkozó közös menetrend megvalósítása révén és a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherenciával összhangban életben lehessen tartani a többoldalú jövőképet;
23. hangsúlyozza, hogy az elszámoltatható és átlátható globális kormányzásban nagyobb szerepet kell kapniuk a parlamenti szervezeteknek, mivel a közvetlenül választott parlamenti képviselők kulcsfontosságú kapcsolatként működhetnek a polgárok és a multilaterális rendszer között; hangsúlyozza az Európai Parlament és az Interparlamentáris Unió által közösen szervezett, a WTO-ról szóló parlamenti konferencia munkájának fontosságát, és több erőfeszítést sürget az afrikai parlamenti képviselők, különösen a Pánafrikai Parlament fokozottabb bevonása érdekében; hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a parlamenti képviselőknek jobb hozzáférést biztosítsanak a kereskedelmi tárgyalásokhoz, és hogy bevonják őket a WTO döntéshozatali és felülvizsgálati folyamataiba; felszólít mind az Európai Parlament, mind a Pánafrikai Parlament, továbbá valamennyi WTO-tagállam nemzeti parlamentje szerepének megerősítésére a nemzetközi kereskedelmi és beruházási tárgyalások megbízási szakaszában;
24. hangsúlyozza, hogy a megújított EU–Afrika kapcsolatoknak erős partnerségre kell

épülniük, és középpontjukban a két kontinens legjobb közös érdekeinek kell állniuk; arra a következtetésre jut, hogy az AU és az EU teljes együttműködésen alapuló, egyenrangú felek közötti partnersége megfelelő válasz a globális versenytársak számára; meggyőződése, hogy ha az EU geopolitikai versenyét kizárólag a többi világhatalomtól való elhatárolódás vezérli, a hagyományos befolyási politika folytatása akadályozza a kölcsönösen előnyös együttműködést; rámutat arra, hogy az érdekek tisztességes versenye nem idegen a piacgazdaságtól, és hogy az afrikai partnereknek továbbra is jogukban áll, hogy hasznot húzzanak a számukra kedvező keresleti helyzetből;

25. meggyőződése, hogy az olyan uniós érdekeket, mint a nyersanyagokhoz való hozzáférés, a gazdasági kapcsolatok alakítása az uniós gazdaság előmozdítása érdekében, valamint a migráció kezelése, azaz a migráció kiváltó okainak kezelése, a legjobban egy új, egyenlő felek közötti partnerségen keresztül lehet érvényesíteni; meg van győződve arról, hogy egy új, egyenlő felek közötti partnerség révén az EU hatékonyan erősítheti stratégiai autonómiáját;
26. hangsúlyozza, hogy az EU-nak előnyben kell részesítenie a migráció, a kényszerű kitelepítés és a mobilitás valamennyi aspektusával kapcsolatos konstruktív elkötelezettséget, és törekednie kell arra, hogy a migráció biztonságos és jól szabályozott módon történjen; alapvető fontosságúnak tartja egy olyan hosszú távú közös stratégia kialakítását, amely összekapcsolja a kereskedelmi, fejlesztési és migrációs politikákat, ahogyan azt az Európai Tanács több következtetése – különösen a 2021. december 16-án elfogadott következtetések – megállapította, mivel egy ilyen stratégia kulcsfontosságú szerepet játszhat az embercsempészet és az afrikai országokból az EU-ba irányuló illegális migrációs útvonalak elleni küzdelemben;
27. hangsúlyozza, hogy az interkontinentális kereskedelem minőségének javítása megköveteli a mobilitás és a migráció szabályozását az afrikai kontinensen; kitart amellett, hogy – bár a kereskedelempolitika bizonyos körülmények között a munkahelyteremtés révén minimalizálhatja a kényszerű migrációt – sem az EU kereskedelempolitikáját, sem fejlesztési támogatását nem szabad arra felhasználni, hogy a nem uniós országok migrációval kapcsolatos együttműködését biztosítsa, ami alááshatja az EU elveit és értékeit, valamint a szegénység csökkentésére vonatkozó elsődleges célkitűzést; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a kényszerű migrációt csak a jogi útvonalak megteremtésével, a nemzetközi védelem megerősítésével és a kényszerű kitelepítéshez vezető szélesebb körű fejlesztési, politikai, éghajlati és humanitárius válságok kezelésével lehet megoldani;
28. megállapítja, hogy a Covid19 hatással van az ellátási láncokra; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a poszt-pandémiás világban – az EU-ban és az AU-ban egyaránt – rugalmasabb ellátási láncokat kell kiépíteni a stratégiai autonómia megerősítése, a függőségek azonosítása, a sebezhetőség és az ellátási zavarok jobb kezelése, a termelés diverzifikálása, valamint a társadalmi, környezetvédelmi és egészségügyi célkitűzéseket üzleti modelljükbe integráló, újító vállalkozásokba való nagyobb mértékű befektetés révén; emlékeztet a Parlament elkötelezettségére az európai zöld megállapodás és az annak célkitűzései elérésére irányuló kereskedelmi kezdeményezések mellett, beleértve többek között az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmust, a kötelező átvilágításról szóló jogalkotási javaslatot és az erdőirtásmentes termékekről szóló

javaslatot; ragaszkodik ahhoz, hogy az Európai Bizottság gondosan kövesse nyomon e kezdeményezéseknek az EU–Afrika kereskedelemre gyakorolt hatását, és terjesszen elő kísérő intézkedéseket az esetleges rövid távú zavarok enyhítésére; meg van győződve arról, hogy hosszú távon ezek a jogalkotási kezdeményezések rugalmasabb és fenntarthatóbb globális értékláncokat fognak eredményezni, amelyek a polgárok és a vállalkozások javát szolgálják az EU-ban és Afrikában egyaránt;

29. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az Orosz Föderáció ki nem provokált és indokolatlan ukrajnai inváziója jelentős hatást gyakorolt az energia, az üzemanyagok, a nyersanyagok és a mezőgazdasági termékek árának emelkedésére, ami a termelési költségek komoly növekedésén keresztül veszélyezteti a termelés folyamatosságát, és az ellátási láncok zavaraihoz vezethet; megerősített nemzetközi szintű fellépésre szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a politikai döntéshozatal középpontjában az élelmezésbiztonság álljon, hogy elkerülhető legyen a szűkösség és biztosítható legyen a táplálkozásbiztonság a legkiszolgáltatottabb országokban, különösen az afrikai kontinensen, és hogy az élelmezésbiztonságot kereskedelmi eszközökkel kezeljék, valamint megelőzzék az élelmiszerek és nyersanyagok nemzetközi kereskedelmének akadályozását;
30. úgy véli, hogy az EU pénzügyi és technikai támogatás, szakpolitikai párbeszéd, tudáscsere, új technológiák, valamint az afrikai innováció előmozdítása révén jelentősen hozzájárulhat Afrika élelmiszer-, vetőmag-, műtrágya- és növényvédő szer-behozattal való jelenlegi függőségének csökkentéséhez;
31. nagyszabású európai-afrikai beruházási offenzívára szólít fel, amely ösztönzőket biztosít a magánberuházások jelentős növelésére az afrikai államokban, és lehetővé teszi az infrastruktúrába és az éghajlatváltozás elleni küzdelemben történő átfogó állami beruházásokat; ezzel összefüggésben üdvözli a hatodik AU–EU csúcstalálkozón tett kötelezettségvállalást, amely szerint 150 milliárd eurót mozgósítanak a Global Gateway keretében; felszólít arra, hogy ezt a beruházási kezdeményezést a tagállamokkal együtt jelentősen bővítsék;
32. szorgalmazza, hogy a beruházási offenzíva elsősorban a megújuló energiaforrások fejlesztését és bővítését, a vízellátás biztosítását, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó intézkedéseket és a közintézmények infrastruktúrájának kiépítését célzó projektekre összpontosítson; elvárja, hogy minden beruházási projektbe vonjanak be afrikai partnereket, és fordítsanak nagy figyelmet a helyi munkahelyteremtésre és az afrikai értékláncok elmélyítésére; felszólítja a Bizottságot, hogy a helyi, regionális és állami partnerekkel együttműködve határozza meg a megfelelő beruházási projekteket Afrikában, és biztosítsa azok végrehajtását;
33. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak kötelezettséget az afrikai országok támogatására ambiciózus és igazságos éghajlat-politikai fellépések végrehajtásában; hangsúlyozza, hogy az új Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében nyújtott uniós finanszírozásnak az emberi jogokon alapuló megközelítést kell támogatnia, amely a helyi közösségeket és az őslakos népeket helyezi az éghajlattal, a környezettel és a fejlesztéssel kapcsolatos erőfeszítések középpontjába, és amelynek kezdőpontja a civil társadalommal és a közösségekkel való konzultáció;

34. megjegyzi, hogy a korábbi vegyes finanszírozási mechanizmusoknak nem sikerült elegendő magánberuházást ösztönözniük; ezért kéri, hogy a beruházási kezdeményezésbe vonják be a helyi kkv-kat, amelyek nagy mértékben hozzájárulnak a gazdaság diverzifikációjához és a munkahelyteremtéshez;
35. hangsúlyozza, hogy az EU-nak az Afrikával fenntartott gazdasági és kereskedelmi kapcsolatait olyan beruházások révén kell elmélyítenie, amelyek tisztességes munkahelyeket teremtenek, és előmozdítják az emberi, munkavállalói és környezetvédelmi jogokat; hangsúlyozza, hogy különböző tényezők miatt az afrikai régiókban és országokban eltérő mértékben férnek hozzá a finanszírozáshoz; kiemeli, hogy a hangsúlyt az új infrastruktúra, például a digitális és zöld infrastruktúra, valamint a megújulóenergia-termelés területén végrehajtott beruházásokra kell helyezni; üdvözli az EBB és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) között 2021 októberében létrejött, együttműködési projektről szóló keretmegállapodást; üdvözli az EBRD és az Afrikai Fejlesztési Bank között 2021-ben létrejött, a magánszektor afrikai fenntartható fejlődésének előmozdításáról szóló egyetértési megállapodást; felhívja a Bizottságot, hogy innovatív pénzügyi eszközök révén mozdítsa elő a beruházásokat az afrikai kontinensen a tőkeáramlás növelése és a kockázatok csökkentése érdekében; arra ösztönzi az EU-t és az afrikai országokat, hogy törekedjenek tárgyalásokra az EU kereskedelempolitikai felülvizsgálatában¹⁵ bejelentett, a fenntartható beruházást elősegítő megállapodásokról, amelyek növelik a kormányok közérdekű szabályozási képességét, és egyensúlyt teremtenek a befektetők és a közösségek jogai és kötelezettségei között; emlékeztet a közszolgáltatásokba, a kutatási képességekbe és az olyan gazdasági ágazatok támogatásába történő következetes beruházások kulcsfontosságú fontosságára, amelyekben az országok vagy régiók komparatív előnyre tehetnek szert; javasolja az afrikai beruházási lehetőségek fellendítését, különösen több kockázati tőke és a beruházások megkönnyítését célzó garanciák biztosításával; üdvözli az Európai Fenntartható Fejlődési Alap Plusz (EFFA+) létrehozását, amely lehetővé teszi a fejlesztésfinanszírozási intézmények számára, hogy beruházási programjaikban nagyobb kockázatot vállaljanak; emlékeztet arra, hogy a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai cselekvési program kiemelte, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében több belföldi forrást kell mozgósítani;
36. arra ösztönzi az afrikai országokat, hogy a jelen időszakban, amikor az UNICA beszámolója szerint az 1990-es években és a 2000-es évek elején megkötött számos beruházási szerződés a közelmúltban lejárt vagy hamarosan lejár, fejlődési szükségleteiknek megfelelően vizsgálják felül és reformálják meg beruházási és kettős adóztatási szerződéseiket; úgy véli, hogy az AfCFTA és a folyamatban lévő regionális integrációs erőfeszítések jó lehetőséget kínálnak a nemzetközi beruházási rendszer egyensúlyának újratemelésére, amelynek révén az felelőssé és méltányossá válhat, és hozzájárulhat a fenntartható fejlődéshez;
37. hangsúlyozza, hogy az EU és az AKCSÁSZ között kötött és 2021 áprilisában parafált megállapodás nem tartalmaz a kellő gondosság érvényesítésére szolgáló mechanizmusokat sem a környezetvédelmi normákra, sem az emberi jogokra vagy a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvére vonatkozóan, holott ezek a

---

¹⁵ A Bizottság „A kereskedelempolitika felülvizsgálata – Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i közleménye (COM(2021)0066).

vonatkozások – tekintettel a megállapodásnak a nemzetközi beruházási megállapodások előmozdítására vonatkozó kötelezettségvállalásaira – különösen nagy jelentőséggel bírnak; hangsúlyozza, hogy az EU-nak figyelembe kell vennie a különböző fejlettségi szinteket, és biztosítania kell, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások és a partnerek regionális gazdasági integrációs prioritásai következetes összhangban álljanak egymással;

38. sürgeti a Bizottságot és az EBB-t mint az EU hitelnyújtó szervezetét, hogy dolgozzanak ki hatékony és könnyen hozzáférhető mikrohitel-rendszert, és ezzel összefüggésben erősítsék meg képességüket a magánszektor afrikai fejlődésének támogatására; e tekintetben felhívja az EBB-t, hogy az EFFA+ vegyes költségvetésen keresztül juttasson több forrást az afrikai mikro-, kis- és középvállalkozásoknak; hangsúlyozza továbbá ezzel összefüggésben, hogy a mikrofinanszírozás komoly lehetőségeket kínál a kkv-k és a helyi mezőgazdasági termelők érvényesülésének elősegítése szempontjából; olyan mikrohitel-rendszerek létrehozását ajánlja, amelyek biztosíték vagy más pénzügyi garancia nélkül teszik lehetővé a hitelhez jutást; hangsúlyozza egy ilyen rendszer fontosságát a nők és a fiatalok szerepének megerősítésében, akiknek finanszírozási eszközökhöz való hozzáférést jelentősen javítani kell; e tekintetben megfelelő kísérő intézkedésekre, például technikai és jogi segítségnyújtásra és tanácsadásra, valamint a helyi partnerekkel való szövetségek kialakítására szólít fel annak érdekében, hogy e mikrohitel valóban hozzáférhető legyenek; úgy véli, hogy a szociális gazdaság, a szövetkezetek, valamint a mikrohitel-rendszerek a 204. számú ILO-ajánlásokon alapuló egyértelmű stratégiák révén való támogatása hozzájárul az informális gazdaság olyannyira szükséges kifejlesztéséhez;
39. felhívja az EU-t, hogy növelje az afrikai országoknak és az AU-nak nyújtott támogatását a vállalkozások illegális tőkekiszárlásai és adókijátszása elleni küzdelemben, és kezdeményezéseket sürget annak biztosítására, hogy a vállalatok ne járuljanak hozzá az afrikai országokból történő tőkekiáramláshoz; emlékeztet arra, hogy Afrikát évente mintegy 88,6 milliárd USD veszteség éri az illegális tőkemenekítés miatt, ami a kontinens GDP-jének 3,7 %-át teszi ki; a folyamatos adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megállítása érdekében közös erőfeszítésekre szólít fel, amelyek biztosítják, hogy az adókat ott fizessék meg, ahol nyereség és valós gazdasági érték keletkezik; szorosabb együttműködésre szólít fel az AU és az EU, valamint tagállamaik között a társasági adó átláthatóságával kapcsolatos kérdésekkel foglalkozó intézkedések nemzetközi előmozdítása terén, beleértve a nem pénzügyi információk közzétételéről szóló uniós irányelvvel¹⁶ kapcsolatos együttműködés javítását is; felhívja a Bizottságot, hogy az illegális tőkekiszárlásokkal és az adókijátszással foglalkozzon a kereskedelemösztönző támogatási rendszerek keretében is, valamint a gazdasági együttműködési megállapodások korszerűsítéséről szóló tárgyalások során a megfelelő fejezetek szerepeltetésével;
40. hangsúlyozza, hogy a legkevésbé fejlett országok érdekeltek a szabályokon alapuló multilaterális kereskedelmi rendszerekben, és határozottan támogatják azokat, és ezen országok nemzetközi kereskedelmi rendszerbe való integrációját szintén javítani kell; tudatában van annak, hogy a különleges és megkülönböztetett bánásmód a WTO egyik

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/95/EU irányelve (2014. október 22.) a 2013/34/EU irányelvnek a nem pénzügyi és a sokszínűséggel kapcsolatos információknak bizonyos nagyvállalkozások és vállalatcsoportok általi közzététele tekintetében történő módosításáról (HL L 330., 2014.11.15., 1. o.).

alapelve; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a fejlődő országok teljes mértékben gyakorolhassák a WTO különleges és megkülönböztetett bánásmódra vonatkozó rendelkezései szerinti jogait, különösen az élelmezésbiztonságuk garantálása érdekében; azon a véleményen van, hogy egy adott termék egyetlen országtól vagy földrajzi régiótól való túlzott függése kiszolgáltatottá tehet országokat a külső sokkhatásoknak, ami rendkívül káros hatással lehet a fejlődő országok élelmezésbiztonságára; ezért úgy véli, hogy a Bizottságnak támogatnia kell afrikai partnereinket kereskedelmi forgalmuk diverzifikálásában, rezilienciájuk fokozása érdekében; közös, WTO-szintű erőfeszítésekre szólít fel az EU afrikai partnereivel annak érdekében, hogy többoldalú megoldások szülessenek a WTO Mezőgazdasági Bizottságában tárgyalt globális agrárpolitikai kérdések terén fennálló jelentős megosztottságra;

41. hangsúlyozza, hogy a különböző afrikai államokban végrehajtott átfogó agrárreformokon alapuló, jelentős és fenntartható mezőgazdaságot támogató többoldalú kereskedelmi szabályokra van szükség, hogy az egész kontinensen garantálják az élelmezésbiztonságot; hangsúlyozza ezzel összefüggésben, hogy védeni kell és elő kell mozdítani a helyi közösségek jogát a természeti erőforrásokhoz, többek között a földhöz és a vízhez való hozzáféréshez, valamint az ezek feletti ellenőrzéshez; elítéli az Afrikában zajló nagyarányú földszerzéseket; aggodalmát fejezi ki a külföldi befektetők afrikai földszerzésének mértéke miatt, amely a gyengébb kormányzási struktúrákkal rendelkező országokban koncentráltan zajlik, és fenyegetheti az élelmezésbiztonságot, valamint a termőföldhöz és a vízhez való hozzáférést; hangsúlyozza, hogy inkluzív folyamat útjára indításával biztosítani kell a civil szervezetek és a helyi közösségek érdemi részvételét a nagyarányú földszerzés visszaszorítását célzó politikák és intézkedések kidolgozásában, végrehajtásában és nyomon követésében; kéri, hogy a földtulajdon- és földhasználati jogok védelmét szolgáló valamennyi projektben – így a kereskedelmi projektekben is – tartsák tiszteletben a földtulajdon és földhasználat felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatásokat, valamint hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a projektek ne veszélyeztessék a mezőgazdasági kistermelők, különösen a nők földhöz fűződő jogait; nyomatékosan kéri továbbá, hogy az EU és Afrika ismerje el az őslakos népeknek a földjeikhez és természeti erőforrásaikhoz fűződő, az Egyesült Nemzetek őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatában és a 169. sz. ILO-egyezményben rögzített hagyományos tulajdonjogait és ellenőrzési jogait, továbbá tartsa be a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét;
42. hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi partnerségnek meg kell védenie az afrikai országok élelmiszer-önrendelkezéshez való jogát, biztosítania kell a fenntarthatóság elveinek betartását, és soha nem áthatja alá az élelmezésbiztonságot, az élelmiszer-biztonságot és az élelmiszerek minőségét, és nem támogathatja az erdőirtást vagy a környezet romlását; hangsúlyozza, hogy ehhez mindkét kontinensen nagyobb mértékű kötelezettségvállalásra, valamint a biztonságos, ellenálló és fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerek fellendítésére van szükség annak érdekében, hogy fokozódjanak az éhezés megszüntetésére irányuló 2030-as fenntartható fejlesztési célok elérésére irányuló erőfeszítések, és támogatni lehessen az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló közös fellépést; megállapítja, hogy át kell alakítani az értékláncok szerkezetét annak érdekében, hogy a termelés feldolgozási és értékteremtő részeinek nagyobb része a származási országokban valósuljon meg; ismételten hangsúlyozza az oltalom alatt álló

eredetmegjelöléssel ellátott termékek tiszteletben tartásának fontosságát; felhívja a Bizottságot, hogy a fenntartható fejlődési célokkal összhangban biztosítsa, hogy a beruházási eszközök, például a Global Gateway és a Globális Európa hozzájáruljanak a fenntartható mezőgazdasági ágazat kialakításához Afrikában, és támogassa az AfCFTA megvalósítását az Afrikán belüli mezőgazdasági kereskedelem tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy segítse elő az oktatást és a szakképzéseket a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok, köztük az agroökológia elősegítése érdekében Afrikában, és mozdítsa elő a meglévő afrikai kezdeményezéseket; emlékeztet arra, hogy az agroökológia képes a fenntarthatóság gazdasági, környezeti és társadalmi dimenzióinak összeegyeztetésére, ami az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület, a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform és a Világbank kulcsfontosságú jelentéseiben, valamint a FAO által vezetett, a mezőgazdaságról, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló nemzetközi felmérésben is elismerést nyert; felszólítja az EU-t és Afrikát, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 15. konferenciáján vállaljanak vezető szerepet egy ambiciózus globális megállapodás megkötésében; ezzel összefüggésben megjegyzi, hogy Európában a fenntartható mezőgazdaság és a fenntarthatóbb táplálkozás jelentősen hozzájárulhat az afrikai országok élelmezésbiztonságának garantálásához;

43. hangsúlyozza, hogy egyes afrikai országok az élelmezésbiztonság miatt aszimmetrikusan függnek a mezőgazdasági behozataltól; súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Ukrajna elleni orosz invázió következményekkel jár bizonyos mezőgazdasági élelmiszertermékekkel, főként gabonafélékkel való ellátásra nézve, tekintettel arra, hogy sok állam jelentős mértékben függ e behozataltól, valamint hogy az ellátási lánc globális zavarai és az áremelkedések globálisan – különösen az afrikai kontinensen – az élelmiszer-ellátás bizonytalanságához vezetnek; üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy értékeli az orosz-ukrán háború gabonabehozatalra és élelmezésbiztonságra gyakorolt hatását, és felhívja a Bizottságot, hogy mielőbb lépjen fel az lehetséges humanitárius válságok ellen; hangsúlyozza továbbá, hogy a fegyveres konfliktus fennakadásokat okoz bizonyos termékek, például a citrusfélék, a kávé és a tea Oroszországba irányuló afrikai exportjában; felhívja a Bizottságot, hogy működjön együtt az afrikai országokkal a mezőgazdasági termékekhez való hozzáférés biztosítása érdekében, és használja fel a meglévő kereskedelmi eszköztárat az afrikai partnereink mezőgazdasági termékekhez való hozzáféréseinek kezeléséhez és megkönnyítéséhez, valamint támogassa őket mezőgazdasági termelésük fellendítésében az élelmezéssel kapcsolatos ellenálló képességük erősítésében;
44. emlékeztet arra, hogy az afrikai országok az uniós kivitel fontos célpiacai, és az EU továbbra is az Afrikából származó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek legnagyobb piaca: 2020-ban az Afrikába irányuló uniós agrár-élelmiszeripari kivitel értéke 17,6 milliárd EUR-t, az Afrikából származó behozatalé pedig 16,5 milliárd EUR-t ért el; felhívja a figyelmet arra, hogy az Afrikából származó importnak, és különösen az agrár-élelmiszeripari termékeknek meg kell felelniük az uniós egészségügyi, biztonsági és minőségi előírásoknak, ideértve a hormonok, antibiotikumok és géntechnológiával módosított szervezetek használatára vonatkozó előírásokat is; hangsúlyozza, hogy technikai támogatást és képzést kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy az afrikai termelők lehetőséget és know-how-t kapjanak az uniós normáknak való megfelelésre; meggyőződése, hogy az EU-nak az agrár-élelmiszeripari

ágazat jelentős globális szereplőjeként az emberi és munkajogok tiszteletben tartására, a tisztességes versenyre, az elővigyázatosság elvére, a környezetvédelemre és az állatjóllétre építve, a WTO szabályaival összhangban együtt kell működni az afrikai országokkal a fenntartható élelmiszerrendszerekre vonatkozó referenciák és nemzetközi normák továbbfejlesztésében; emlékeztet arra, hogy az EU „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseivel és a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban valamennyi partnerével együtt kötelezettséget vállalt a fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerekre való globális átállás támogatására és előmozdítására; rámutat, hogy az élelmiszerek előállításával, forgalmazásával és fogyasztásával kapcsolatos jelenlegi viszonyok átalakítása az EU és Afrika közös célja; rámutat ezért, hogy az EU és afrikai partnerei közötti együttműködésnek az élelmiszer-ellátás központi kérdésére kell összpontosítania, testre szabott együttműködési programokat szervezve uniós és afrikai mezőgazdasági termelők és kkv-k között, valamint a fenntartható mezőgazdasági fejlődésbe, a korszerű közlekedési hálózatokba és a megfelelő tárolási infrastruktúrákba történő célzott beruházások révén, eszközöket biztosítva az afrikai mezőgazdasági termelők számára ahhoz, hogy ellenállóvá tegyék a gazdálkodást az éghajlati kihívásokkal szemben;

45. erősebb szakpolitikai koherenciát szorgalmaz uniós szinten az agrár-élelmiszeripari kereskedelemmel összefüggésben, tekintettel azokra a globális szintű hatásokra, amelyeket a közös agrárpolitika és az agrártermékek kereskedelme gyakorol a fenntartható fejlődési célok elérése felé történő előrehaladásra; felszólítja az EU-t, hogy vegye figyelembe az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport következtetéseit az afrikai élelmiszerláncokba való beruházások szükségességéről, és megkülönböztetett figyelmet fordítson a hozzáadott értékkel rendelkező termékekre; felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy tevékenyen működjenek együtt afrikai partnereikkel az EU–Afrika stratégia és az európai zöld megállapodás közötti szinergiák megteremtése érdekében, különös tekintettel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia külső dimenziójára;
46. hangsúlyozza a kutatás és az innováció fontosságát a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok, valamint a száraz termőterületeken működő agroökoszisztémák és élelmiszerrendszerek mezőgazdasági termelők általi alkalmazásának ösztönzésében; szorgalmazza e tekintetben, hogy az igazságos átmenet során nagyobb mértékben vegyék igénybe az afrikai hagyományos tudás hozzájárulását, főként a mezőgazdasági gyakorlatok, a halászat és az erdők védelme tekintetében, elősegítve az afrikai emberek és helyi közösségek érdekeinek érvényesülését;
47. sajnálja, hogy az afrikai földfelszín mintegy 43 %-át borító, így fontos karbonelnyelőként működő legelőterületek stratégiai fontossága nem kap elismerést; hangsúlyozza a mezőgazdasági kisüzemek és a legeltetési állattenyésztés, valamint más hagyományos/helyi élelmiszerrendszerek támogatásának fontosságát a rezilienciájuk megerősítése, valamint az élelmezésbiztonsághoz, a fenntartható erőforrás-gazdálkodáshoz és a biológiai sokféleség megőrzéséhez való hozzájárulásuk ösztönzése érdekében; megállapítja például, hogy a legeltetési jogok és a közösségi legelők a hagyományos földhasználati jogok körébe tartoznak, amelyek szokásjogon és nem szerzett tulajdonjogon alapulnak; felhívja a Bizottságot, hogy a helyi közösségekkel és a helyi érdekelt felekkel közösen dolgozzon ki stratégiát e potenciál fenntartható – például pásztorok által folytatott – legelőgazdálkodás révén történő

optimalizálására; kéri a letelepedett mezőgazdasági termelő lakosság és a legeltetési állattenyésztést folytató nomád közösségek közötti társadalmi feszültségek feloldását, különösen azokban a régiókban, ahol azokat etnikai-vallási konfliktusok kísérik;

48. javasolja, hogy fordítsuk meg azt a nemkívánatos tendenciát, hogy Afrikában egyre többen szenvednek az élelmiszer-ellátás bizonytalansága miatt, és pedig tegyék ezt a konfliktus sújtotta területeken a humanitárius, fejlesztési és béketeremtő politikák integrálásával, az élelmiszerrendszerek éghajlati ellenálló képességének növelésével, a gazdasági nehézségekkel szembeni ellenálló képesség erősítésével, a tápláló élelmiszerek árának csökkentése és tápértékének növelése érdekében az élelmiszer-ellátási láncok mentén történő beavatkozással, a szegénység és a strukturális egyenlőtlenségek kezelésével, a szegényeket támogató és befogadó beavatkozások biztosításával, valamint az élelmiszeripari környezet megerősítésével és a fogyasztói magatartás megváltoztatásával, többek között kereskedelmi intézkedésekkel, az emberi egészségre és a környezetre pozitív hatást gyakorló táplálkozási minták előmozdítása érdekében; hangsúlyozza, hogy fenntartható és innovatív szakpolitikákra van szükség, amelyek lehetővé teszik az afrikai államok számára, hogy ugrásszerű fejlődést elérve, a fenntartható agrár-élelmiszeripari gyakorlatokra való ökológiai és társadalmi átállás megvalósítása érdekében szakítsanak a régebbi és szennyezőbb technológiákkal és mezőgazdasági gyakorlatokkal; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági és az élelmiszeripari ágazat az ellenálló képességet fokozó intézkedések, a mezőgazdasági gyakorlatok fenntartható modernizálása, a termékek minőségének javítása és a termékek diverzifikálása révén központi szerepet játszik az afrikai gazdaságban, valamint a vidéki területeken működő számos kisüzem és családi gazdaság számára a tisztességes és fenntartható munkalehetőségek biztosításában; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa a helyi mezőgazdasági vállalkozásokat, és növelje a kis- és családi gazdaságok versenyképességét a nagyméretű vállalati gazdaságokkal szemben; aggodalmát fejezi ki a monokultúrákon alapuló, nagymértékben iparosodott gazdaságok terjeszkedése miatt, ami mélyíti a társadalmi egyenlőtlenségeket és fokozza a talaj erózióját, valamint a biológiai sokféleség folyamatos csökkenését; hangsúlyozza a mezőgazdasági termelők fontosságát a különböző afrikai régiók körforgásos gazdaságának megerősítésében; üdvözlí az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport javaslatát, amely szerint az uniós tagállamok és az afrikai partnerszörök mezőgazdasági szerveit összekötő EU–Afrika ikerintézményi programot kell indítani, amelynek keretében az elkötelezett és hasonló partnerek megoszthatják egymással bevált gyakorlataikat és ismereteiket;
49. hangsúlyozza, hogy a növényvédő szerek intenzív mezőgazdasági termelésben történő használata Afrikában a környezeti károk mellett hatást gyakorolhat a munkavállalók egészségére is, akik csupán alig férnek hozzá növényvédelmi oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz; szorgalmazza a fenntartható növényvédelmi gyakorlatokra, illetve a növényvédő szerek alternatíváira vonatkozó oktatást és képzést, továbbá a veszélyes szereknek való kitettség minimumra szorítását; elítéli az EU által a növényvédő szerek esetében alkalmazott kettős mércét, ami abban áll, hogy az EU-ban betiltott veszélyes anyagok afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitele engedélyezett; kéri ezért a jelenlegi uniós szabályok módosítását e jogi következtetlenség megszüntetése érdekében, összhangban az 1998. évi Rotterdami Egyezményrel és az európai zöld megállapodással;
50. hangsúlyozza, hogy a kártevők elleni védekezés alternatív rendszereinek kidolgozása

révén is segíteni kell az afrikai országokat az EU-ban betiltott növényvédő szerek használatának csökkentésében; hangsúlyozza, hogy az EU nem ellenőrzi következetesen az EU egységes piacán nem engedélyezett növényvédő szerek afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitelét; felszólít e következetlenség gyors megszüntetésére, mivel az teljesen ellentétes az európai zöld megállapodás szellemével;

51. rámutat arra, hogy a világ más régióihoz képest a hozzáadott értéknek a mezőgazdasági értékláncokban való eloszlása többnyire kedvezőtlen az afrikai kistermelők számára, amint az megfigyelhető a piaci koncentrációnak a kakaót termeszto mezőgazdasági termelőkre és országokra gyakorolt hatásaiban; üdvözli Ghána és Elefántcsontpart arra irányuló kezdeményezését, hogy létminimum-különbséget állapítsanak meg a kakaó tekintetében; üdvözli a fenntartható kakaóra vonatkozó uniós kezdeményezés létrehozását, és kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze a magánszektor arra irányuló kötelezettségvállalásait, hogy tisztességes árakat fizessenek a kakaótermelőknek, ami a gyermekmunka mellőzésével is lehetővé teszi számukra a fenntartható termelést; emlékeztet arra, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatoknak és kezdeményezéseknek, többek között a kakaóra vonatkozó kezdeményezés átlátható és megbízható nyomon követésen és elszámoltathatóságon kell alapulniuk; kéri az érdekelt felek részvételén alapuló, a civil társadalmat a stratégiák és az ágazati politikák kidolgozásába bevonó megközelítés biztosítását; osztja a Kakaókoalíció azon nézetét, hogy a kellő gondosságra vonatkozó, előkészítés alatt álló uniós jogszabályoknak, többek között az erdőirtásról szóló rendeletnek célja kell hogy legyen az, hogy a fenntartható kakaóágazat megvalósításának alapvető lépéseként létminimumot biztosítson a kakaótermelők számára;
52. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az EU Afrikával kapcsolatos kereskedelempolitikája nagyon széttagolt; megismétli, hogy a különböző gazdasági partnerségi megállapodásoknak hozzá kell járulniuk az Afrikán belüli integráció fejlesztéséhez, egy tisztességes és fenntartható kereskedelmi modell kialakításához, valamint a szegénység csökkentéséhez; megállapítja, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások sikerének értékelésével kapcsolatos álláspontok eltérőek, mivel egyesek az EU-ban és Afrikában azzal érvelnek, hogy az elmúlt évtizedben megkötött vagy tárgyalt megállapodások nem felelnek meg kellőképpen az új partnerség követelményeinek, és elsősorban az EU érdekeinek érvényesítésére irányultak, megállapítják, hogy a részes államokba irányuló uniós export káros volt a helyi termelésre, különösen a mezőgazdasági ágazatban, sajnálják, hogy nem sikerült elérni a megállapodások olyan fontos célkitűzéseit, mint az értékláncok diverzifikálása és az afrikai regionális integráció előmozdítása, és a fő exportcikkek továbbra is a mezőgazdasági termékek és nyersanyagok, és ebben látják az egyik okát annak, hogy a megállapodásokat gyakran bírálják vagy utasítják el számos afrikai államban; mások viszont az EU-ban és az AU-ban azzal érvelnek, hogy a megállapodások hozzájárulnak a fenntartható fejlődéshez és előmozdítják azt a fenntartható fejlődési célokkal és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrenddel összhangban, csökkentik a szegénységet, elősegítik az Afrikán belüli kereskedelmet, javítják a regionális integrációt, hozzájárulnak a kereskedelem megkönnyítéséhez és a kereskedelem útjában álló szükségtelen akadályok felszámolásához, fokozzák a vállalkozások, különösen a kkv-k bejutását az uniós és az afrikai piacokra, előmozdítják a köz- és magánberuházásokat Afrikában, előmozdítják a helyes és fenntartható mezőgazdasági gyakorlatokat, valamint az EU–AU csúcstalálkozó eredményeinek figyelembevételével előmozdítják az EU és Afrika

közötti kereskedelmi kapcsolatokat, ugyanakkor az e véleményen lévők úgy vélik, hogy e szerep teljes körű betöltéséhez, valamint az uniós és az afrikai értékláncok integrációjának elősegítéséhez elengedhetetlen a megállapodások végrehajtása és olyan rendelkezések beemelésével történő korszerűsítése, amelyek támogatják a határokon átnyúló értékláncokat, beleértve olyan további területeket is, mint a szolgáltatások kereskedelme, a beruházások, a szellemi tulajdonjogok és a verseny, ami megnyugtatná a vállalkozásokat és a befektetőket az említett országokban uralkodó üzleti környezet tekintetében;

53. úgy véli, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak fokozniuk kell az afrikai országok arra irányuló képességét, hogy az élelmezésbiztonság, az egészségügyi ellátás és a szegénység csökkentése terén jobban kihasználják a kereskedelmi lehetőségeket;
54. emlékeztet arra, hogy az Uniónak a nyersanyagokra kivetett exportadók betiltására irányuló igénye hosszú ideje akadályozza a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalási folyamatot; hangsúlyozza, hogy azon gazdaságok esetében, amelyek bevételeiket szinte kizárólag a természeti erőforrások kiaknázására alapozzák, az ilyen adók tilalma konzerválhatja a segélyektől való függőséget, ugyanakkor akadályozza a gazdasági diverzifikációt; hangsúlyozza az afrikai országok jogát a nyersanyagok közérdekből történő szabályozására, és felszólítja az EU-t, hogy tartózkodjon olyan kereskedelempolitika elfogadásától, amely általános szabályként megtiltja az afrikai országok számára, hogy exportadót vessenek ki a nyersanyagokra, amennyiben az összeegyeztethető a WTO szabályaival;
55. ismételten kéri, hogy az új gazdasági partnerségi megállapodások tárgyalása előtt részletesen elemezzék a megállapodások helyi gazdaságokra, regionális integrációra, gazdasági diverzifikációra és fenntartható fejlődési célokra gyakorolt hatását; felszólítja a gazdasági partnerségi megállapodások az általi korszerűsítésére, hogy a kereskedelem és a fenntartható fejlődés vonatkozásában erős, kötelező erejű és végrehajtható, a Párizsi Megállapodással összhangban álló fejezetekkel egészítik ki azokat; ezzel összefüggésben felszólítja a Bizottságot, hogy afrikai partnereinkkel együttműködve mozdítsa elő a tisztességes és fenntartható kereskedelmet, különösen a gazdasági partnerségi megállapodások fenntartható fejlődési célokkal kapcsolatos fejezetein keresztül, és működjön együtt partnereinkkel a fenntartható fejlődési célok közelgő felülvizsgálatában; hangsúlyozza továbbá, hogy a mezőgazdasági ágazatban elterjedt kényszer- és gyermekmunka felszámolására irányuló célkitűzést be kell építeni az uniós kereskedelmi megállapodások kereskedelemre és fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezeteibe; szorgalmazza az EU–Afrika kereskedelmi megállapodások végrehajtásának valamennyi érdekelt fél, ezen belül az európai uniós és afrikai civil társadalom és közösségek, a helyi hatóságok és a nemzeti parlamentek általi szisztematikus, átlátható és bizonyítékokon alapuló nyomon követését, valamint a szakpolitikák fejlesztési célú koherenciája és a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia elvének tiszteletben tartását; részletes elemzésre szólít fel a meglévő gazdasági partnerségi megállapodások és kereskedelmi megállapodások afrikai országokra gyakorolt hatásáról annak meghatározása céljából, hogy azok mennyiben egyeztethetők össze az AfCFTA-folyamat és a kontinentális integráció támogatására, valamint a fenntartható fejlődési célokkal és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkével való összhang biztosítására irányuló erőfeszítésekkel; az eredmények függvényében a gazdasági partnerségi megállapodások rendelkezéseinek

kiigazítására szólít fel; felhívja a Bizottságot, hogy adott esetben a gazdasági partnerségi megállapodások felülvizsgálata során – afrikai partnereinkkel szorosan együttműködve – foglalkozzon minden olyan lehetséges hatással, illetve enyhítsen rajtuk és kerülje el őket, amely akadályozhatja az afrikai belső piac fejlesztésének célkitűzéseit; hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak támogatniuk kell az AfCFTA továbbfejlesztését; felhívja az Európai Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások biztosítsák, hogy a felek közötti gazdasági kapcsolatok kölcsönösen előnyös módon történő megerősítésének alapját képezzék, figyelembe véve a felek fejlettségi szintjét; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a kkv-kra, és technikai segítségnyújtással támogassa az EU-ba exportáló afrikai kkv-kat; megjegyzi, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások vonzóbbá tétele érdekében azoknak más vonatkozásokra is ki kell terjedniük, ilyenek lehetnek többek között a kapacitásépítés, a nők szerepvállalásának ösztönzése a gazdaságban (így a mezőgazdaságban is), valamint a fiatalok számára kínált lehetőségekbe való befektetés az afrikai országokban;

56. emlékeztet arra, hogy a fenntarthatósági fejezetek végrehajtásával párhuzamosan az EU fejlesztési támogatásán és egyéb beruházásain keresztül kapacitásépítésnek kell kísérnie a partnerországokat kötelezettségvállalásaik betartásában¹⁷, és hogy a civil társadalmi érdekelteket be kell vonni a nyomon követésbe¹⁸;
57. üdvözli az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról (GSP) szóló rendelet¹⁹ reformját és annak szerepét a kereskedelmi lehetőségek növelésében, a fejlődő országok exportjának diverzifikálásában, a fenntartható fejlődés előmozdításában, valamint az emberi jogok, a munkavállalói jogok, a környezetvédelem, a fenntartható fejlődés, a jó kormányzás és a nemek közötti egyenlőség tiszteletben tartásának biztosításában; tudomásul veszi, hogy a közeljövőben több afrikai ország is kikerül a legkevésbé fejlett országok státuszából, és hogy támogatni kell őket a GSP-státuszba való zökkenőmentes átmenetükben; úgy véli, hogy ezek az országok profitálnának a GSP+ státuszból, és arra ösztönzi őket, hogy vegyék fontolóra a jelentkezés lehetőségét, ugyanakkor felhívja az Európai Bizottságot, hogy proaktívan viszonyuljon e potenciális tagjelöltekhez, nyújtson támogatást számukra a kritériumok teljesítéséhez, és biztosítsa a zökkenőmentes átmenetet a legkevésbé fejlett ország státusz és a GSP+ partnerországi státusz között; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a GSP kiegészítse az afrikai kontinensen indult egyéb kereskedelempolitikai kezdeményezéseket; felhívja a régió azon országait, amelyek a GSP és a „fegyver kivételével mindent” rendszer kedvezményezettjei, hogy törekedjenek nemzetközi kötelezettségvállalásaik hatékony végrehajtásának megerősítésére;

58. felszólít a környezeti termékekkel és zöld technológiákkal kapcsolatos kutatásra és

¹⁷ A Német Fejlesztési Intézet 2016. januári vitaanyaga: „Can Rules of Origin in Sub-Saharan Africa be Harmonized? A Political Economy Exploration” (Összehangolhatók-e a szubszaharai Afrika származási szabályai? Politikai gazdaságtani vizsgálat).

¹⁸ A Német Fejlesztési Intézet 2016. januári vitaanyaga: „Can Rules of Origin in Sub-Saharan Africa be Harmonized? A Political Economy Exploration” (Összehangolhatók-e a szubszaharai Afrika származási szabályai? Politikai gazdaságtani vizsgálat).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 978/2012/EU rendelete (2012. október 25.) az általános tarifális preferenciák rendszerének alkalmazásáról és a 732/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 303., 2012.10.31., 1. o.).

fejlesztésre irányuló befektetések növelésére; felhívja a Bizottságot, hogy tegye meg az annak biztosításához szükséges lépéseket, hogy a vállalati fenntarthatósági átvilágítással és az erdőirtás-mentességgel kapcsolatos jövőbeli uniós szabályok végrehajtása ösztönözze a hosszú távú beszerzési kapcsolatokat, a jobb beszerzési gyakorlatokat, a megélhetéshez elegendő munkavállalói bérek és kistermelői jövedelmek biztosítását, a környezet tisztelgésben tartását, valamint az érdekelt felek, köztük a jogtulajdonosok érdemi bevonását az átvilágítási folyamat minden szakaszában; emlékeztet arra, hogy Afrika kivételes biológiai sokféleségnek ad otthont; mély aggodalmát fejezi ki a természeti erőforrások túlzott kiaknázása és a biológiai sokféleség csökkenésének a rezilienciaszintekre gyakorolt hatása miatt; különösen aggasztja az erdőirtás ütemének növekedése Afrikában, konkrétan a Kongói-medencében, amely 2020-ban a második lett a természetes erdők pusztulása tekintetében (egyedül Brazília előzte meg), valamint Kamerunban, továbbá aggodalmát fejezi ki a vadon élő ritka fajok csempészete miatt is; rámutat, hogy az afrikai trópusi erdők kiirtása a biodiverzitás csökkenése, a szén-dioxid-megkötési képesség elvesztése, valamint az őshonos közösségek élőhelyének és életmódjának károsodása miatt jótételezően veszteségekhez vezet majd; emlékeztet arra, hogy az erdők jelentős mértékben hozzájárulnak az éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez, a biológiai sokféleség megővéséhez, valamint az elsivatagosodás és a túlzott mértékű talajerózió megelőzéséhez; kiemeli a víz szerepét a társadalmi és gazdasági ellenálló képesség kulcsfontosságú építőelemeként, különösen az élelmezés- és táplálkozásbiztonság összefüggésében, továbbá felhívja a figyelmet arra a veszélyre, hogy a víz szűkös erőforrássá válik; ezért úgy véli, hogy nagyobb hangsúlyt kell fektetni a vízellátásra; hangsúlyozza, hogy az elsivatagosodás és a sáskajárás tovább súlyosbította a már amúgy is nehéz élelmszer-biztonsági helyzetet Afrikában, a Covid19-világjárvány és az ebből eredő gazdasági és logisztikai problémák pedig rávilágítottak arra, hogy a helyi és regionális piacok képesek lehetnek ellensúlyozni a globális élelmszerrendszer gyenge pontjait és hiányosságait; úgy véli, hogy a kereskedelmi partnerségnek olyan modelleken és technológiákon kell alapulnia, amelyek jól igazodnak az afrikai országok mezőgazdasági modelljeihez, gazdaságaihoz és terményeihez, valamint a különösen a képzésen és a tudáscserén keresztül együttműködésen, biztosítva a mezőgazdasági termelők tulajdonjogát, függetlenségét és kezdeményezési jogát;

59. hangsúlyozza a városok és települések fontosságát a tisztességes kereskedelem szellemének előmozdításában; elismerését fejezi ki a Bizottságnak az „Uniós városok a tisztességes és etikus kereskedelemért” díj meghirdetéséért; elismerését fejezi ki Valdis Dombrovskis alelnöknek és kereskedelmi biztosnak e fontos kezdeményezés folytatása iránti elkötelezettségéért; felhívja a Bizottságot, hogy a két kontinens városai és települései közötti közvetlen együttműködés fokozása érdekében keresse az együttműködést az AU Bizottságával a tisztességes és etikus kereskedelmi kapcsolatok előmozdítása, valamint a városi tanácsok számos vonatkozó kezdeményezésének láthatóságának növelése érdekében;
60. úgy véli, hogy a Covid19-világjárvány után most jobban, mint valaha, globális szinten, és különösen Afrika tekintetében új megközelítéseket kell alkalmazni a gazdasági, üzleti és kereskedelmi kapcsolatok terén, amelyek a tisztességes és etikus kereskedelmen, valamint a szolidaritás és együttműködés elvein alapulnak;
61. üdvözli az AU és az EU tagállamai helyi és regionális önkormányzatai vezetőinek 2022.

február 15-én Brüsszelben tartott találkozásán elfogadott nyilatkozatot, amely többek között hangsúlyozta, hogy a fenntartható fejlődési célokat alátámasztó 169 cél 65 %-a nem érhető el a helyi és regionális önkormányzatok bevonása nélkül;

62. üdvözli az AfCFTA Miniszterek Tanácsának az áruk 87,7 %-ára vagy az AfCFTA hatálya alá tartozó 3800 tarifacsoportra vonatkozó közös származási szabályokról szóló megállapodását; arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hangolja össze a származási szabályokat, és dolgozzon ki javaslatot az összes afrikai országgal folytatott kereskedelemre vonatkozó egységes származási szabályokra vonatkozóan, az AfCFTA keretében nemrégiben elfogadott szabályok alapján, az EU és az afrikai régiók és országok közötti különböző kereskedelmi megállapodásokban és megállapodásokban szereplő származási szabályok sokaságának felváltása érdekében; meg van győződve arról, hogy ez az uniós vállalkozások és vámhatóságok számára is előnyös lenne; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a további lehetőségeket és intézkedéseket az EU afrikai országokkal kötött különböző kereskedelmi megállapodásai és az AfCFTA közötti kapcsolatok és szinergiák erősítésére; üdvözli, hogy az AfCFTA célja a regionális differenciálódás javítása, valamint az infrastrukturális rendszerek bővítése és összekapcsolása; felhívja az EU-t, hogy működjön együtt az AfCFTA titkárságával az AfCFTA megvalósításához szükséges kapacitásépítés és technikai támogatás előmozdítása érdekében;
63. üdvözli, hogy 2021 novemberében az EBB megnyitotta első afrikai központját Kenya fővárosában, Nairobiban;
64. nagyra értékeli a Tanács és a Bizottság kezdeményezését az első Afrika-Európa hét megrendezésére, amelyre 2022 februárjában került sor Brüsszelben; üdvözli az ifjúsági szervezetek, civil társadalmi szervezetek, helyi önkormányzatok, a kulturális ágazat és az üzleti ágazat több ezer képviselőjének eredményes munkáját; hangsúlyozza, hogy az Európai Unióban élő afrikai fiatalok és afrikai diaszpórák hatékonyabb bevonása az EU részéről hosszú távon strukturálisan javíthatja az EU és Afrika közötti kapcsolatot; ennek kapcsán sajnálja, hogy az Európai Parlament nem kapcsolódott be nagyobb mértékben a rendezvényekbe, és hogy azokra a Parlament strasbourgi plenáris ülésének hetével egyidejűleg került sor, továbbá hangsúlyozza, hogy a jövőbeli kezdeményezéseket megelőzően elő kell mozdítani a fokozott együttműködést minden érdekelt fél között, beleértve az üzleti szervezeteket is; felhívja a Bizottságot, hogy évente szervezze meg az Afrika–Európa hetet, és vonja be a fiatalokat, különösen a nőket és a lányokat az Afrika–Európa hét során szervezett vitákba;
65. kéri a Bizottságot, hogy a jövőbeli EU–Afrika üzleti csúcstalálkozók összpontosítsanak a helyi gazdasági és fenntartható termelési alternatívák – például a biogazdálkodás és a méltányos kereskedelem termékei, a mezőgazdasági kistermelői szövetkezetek és a szociális gazdaság érdekeltjei – által jelentett potenciálra az Afrika és az EU közötti fenntarthatóbb és méltányosabb kereskedelmi partnerség kialakításában;
66. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az érdekelt felek, különösen az afrikai kontinensen működő kkv-k vállalkozói szövetségeinek, valamint az EU- és az AU-beli, egyre fontosabb civil társadalmi szervezetek bevonását a tisztességes és etikus kapcsolatokat célzó kereskedelmi, beruházási és gazdasági együttműködés új dimenzióját kialakító vitákba;

67. megjegyzi, hogy a közlekedési hálózatok a kereskedelem és a virágzó gazdaságok kulcsfontosságú támogató eszközei; hangsúlyozza az afrikai vidéki és városi területek jobb összekapcsolásának szükségességét az afrikai országok közötti és az afrikai kontinensen belüli összekapcsoltság fokozása érdekében; hangsúlyozza, hogy az infrastrukturális projektek megvalósítására irányuló „Európa együtt” kezdeményezéseknek az AU által az afrikai infrastruktúra-fejlesztési programban azonosított szükségletekre kell épülniük; e tekintetben kéri, hogy vonják be a helyi és regionális érdekelt feleket az infrastrukturális projektek jellegére és volumenére vonatkozó döntéshozatali folyamatba; emlékeztet arra, hogy becslések szerint Afrikában az utak 53 %-a nincs burkolva, és el van szigetelve a kereskedelmi csomópontoktól, a vidéki területek lakosságának pedig kevesebb mint fele fér hozzá egész évben használható utakhoz, ami azt mutatja, hogy nemcsak a kiemelt projektekbe kell beruházni; felszólít továbbá a hűtési lánc logisztikájába és a korszerű tárolólétesítményekbe történő beruházásokra, valamint általában véve a termelés és a fogyasztás helye közötti logisztika javítására, amely Afrika gyors urbanizációjára is tekintettel lehetővé teszi a mezőgazdasági termelők számára mezőgazdasági termékeik távolsági szállítását, és ezáltal hozzájárul az élelmezési bizonytalanság megszüntetéséhez; megjegyzi, hogy a működőképes közlekedési hálózat és az infrastrukturális projektekbe történő beruházások hozzájárulhatnak az afrikai gazdaságok fejlődéséhez; kéri az Európai Bizottságot, hogy Afrikával kapcsolatos kereskedelmi és beruházási eszközei révén könnyítse meg az afrikai infrastrukturális projektekre irányuló beruházásokat;
68. széles körű vitát szorgalmaz, amelynek célja az infrastruktúra-fejlesztésre irányuló modellek és tervek újragondolása, valamint az alternatív mobilitási modellek és a 21. századi modern mobilitási megoldások azonosítása a régiókon belül és kontinensszerte mindenki számára, az EU-ban és más iparosodott országokban szerzett tapasztalatok alapján, elkerülendő az ott elkövetett hibákat;
69. hangsúlyozza, hogy a fejlődés kulcsfontosságú tényezője az olyan oktatás és szakképzés, amely biztosítja az emberek számára a munkaerőpiac által megkövetelt készségeket; ebben az összefüggésben úgy véli, hogy meg kell erősíteni a két kontinens egyetemei, kutatóintézetei és szakképzési programjai közötti együttműködést; ennek kapcsán azon a véleményen van, hogy támogatni kell és jobban össze kell hangolni a magánszektor által vezérelt, a szakképzésre és a vállalkozói szellemre irányuló afrikai kezdeményezéseket, mivel a világjárvány hangsúlyozta mind a digitális készségek, mind a digitális tanulási módszerek fontosságát;
70. osztja azt a hosszú távú elképzelést, hogy az AfCFTA-ra építve létre kell hozni egy átfogó EU–Afrika kontinensközi kereskedelmi, együttműködési és fejlesztési megállapodást; hangsúlyozza, hogy a kontinensek közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodást egy szilárd és reziliens Afrikán belüli piac érdemi fejlődésének kell megelőznie; e tekintetben hangsúlyozza az EU Afrikával szembeni kereskedelempolitikai kötelezettségvállalásának szerepét az Afrikán belüli piac fejlesztésében; kéri az Európai Bizottságot, hogy rendszeresen tájékoztassa a Parlamentet a kontinensek közötti kereskedelmi és együttműködési megállapodás hosszú távú célkitűzéséről, különösen az Afrikával kapcsolatos különböző szakpolitikai eszközök révén;

71. felszólít a 2022. évi EU–AU csúcstalálkozón elfogadott kereskedelmi és beruházási kötelezettségvállalások felelős és gyors végrehajtására, és kéri az Európai Bizottságot, hogy a megfelelő bizottságokban strukturálisan számoljon be a Parlamentnek a kereskedelmi és beruházási kötelezettségvállalások végrehajtásáról;
72. üdvözli az EU Afrika–EU zöld energiára vonatkozó kezdeményezését és az egységes afrikai villamosenergia-piacnak nyújtott folyamatos uniós támogatást; hangsúlyozza, hogy az energiához való hozzáférést mindenki számára megfizethető áron, közjószágként és alapvető jogként kell biztosítani, és hogy az energiához való hozzáférés és a jövőbeli energiaigény olyan kulcsfontosságú kérdések, amelyeket az EU-nak és Afrikának közösen kell kezelnie; megjegyzi, hogy Afrikában ki kell aknázni az új megújuló és alacsony szén-dioxid-kibocsátású energetikai potenciált, és be kell ruházni a magasabb hozzáadott értékkel rendelkező ágazatokba, például a zöld acélba és a zöld hidrogénbe, különösen a technológiai együttműködés javítása és a tiszta energia exportjának növelése révén; rámutat, hogy az energiapiaci jogszabályokkal kapcsolatos technikai segítségnyújtásra van szükség, amelyet az EU és Afrika közötti együttműködés, valamint közös szabványok kidolgozása révén kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy a fenntartható energiával kapcsolatos együttműködésnek a „Global Gateway” kezdeményezés egyik fő elemét kell képeznie Afrika tekintetében; üdvözli a Global Gateway keretében tett kötelezettségvállalást, amely szerint szubszaharai Afrika számára 2,4 milliárd eurót, Észak-Afrika számára pedig 1,08 milliárd eurót mozgósítanak a megújuló energia, az energiahatékonyság, az igazságos átmenet és a helyi értékláncok ökológizálása támogatására; szorgalmazza a nemek közötti egyenlőség tekintetében intelligens beruházásokat az energiaágazatban, amely lehetővé tenné a nők ágazatbeli érvényesülését vezetőként, munkavállalóként és fogyasztóként;
73. hangsúlyozza, hogy a nyersanyag-értékláncok fenntarthatóságának javítása érdekében partnerségeket kell kialakítani, és ennek során építeni kell a kritikus fontosságú nyersanyagokra vonatkozó cselekvési tervre, és fel kell használni az EU valamennyi külpolitikai eszközét;
74. kéri, hogy az ENSZ „Egy az egészség” koncepciójával összhangban vegyék figyelembe a közegészségügy és a biológiai sokféleség közötti kapcsolatot, és üdvözli a vadon élő állatok és növények, valamint az ökoszisztémák afrikai védelmét célzó NaturAfrica kezdeményezés bejelentését és a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének felszámolására irányuló cselekvési terv felülvizsgálatát; megjegyzi, hogy a tudományos szakirodalom az újonnan megjelenő zoonózisok egyes globális gócpontjait azonosította Afrikában; azt ajánlja, hogy dolgozzanak ki és építsenek be pandémiás és új betegségekre vonatkozó egészségügyi hatásvizsgálatokat az EU és az AU közötti megújított partnerség által elősegített főbb fejlesztési és földhasználati projektekbe, és reformálják meg a földhasználathoz nyújtott pénzügyi támogatást, hogy az elismerje és kifejezetten célozza a biológiai sokféleséget és az egészséget érintő előnyöket és kockázatokat; kéri a Bizottságot azon lehetőség vizsgálatára, hogy iránymutatást adjon ki az Afrikában tevékenységet folytató uniós vállalkozások és befektetők számára a fenntartható vállalati átvilágításról szóló, előkészítés alatt álló irányelvvel²⁰ kapcsolatban; felhívja az EU-t és az AU-t, hogy szorgalmazzák egy új

---

²⁰ A Bizottság 2022. február 23-i javaslata a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre (COM(2022)0071).

kormányközi egészségügyi és kereskedelmi partnerség létrehozását, amelynek célja a zoonózisok kockázatának csökkentése a vadon élő állatok és növények nemzetközi kereskedelmében; hangsúlyozza, hogy a „NaturAfrica” kezdeményezés kidolgozása során egyeztetni kell minden érdekelt féllel, különös figyelmet fordítva a helyi közösségek, az őslakos népek és a nők jogaira; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek segítenie kell az afrikai kormányokat és a helyi lakosságot a biológiai sokféleség visszaszorulását és a környezetkárosodást előidéző főbb hatásokkal szembeni holisztikus és módszeres küzdelemben, és ezen belül támogatnia kell a védett területek megfelelően irányított hálózatait; kéri ambiciózus, a biológiai sokféleséggel kapcsolatos, az ENSZ egységes egészségügyi megközelítésén alapuló rendelkezések szerepeltetését a gazdasági partnerségi megállapodásokban; úgy véli, hogy az EU-nak hozzá kell járulnia a Száhel-övezetben a „nagy zöld fal” megvalósításához, ami jelentősen hozzá fog járulni a további elszivatagosodás feltartóztatásához, és ezáltal megvédi majd a mezőgazdaságból származó jövedelmeket;

75. hangsúlyozza, hogy az emberi jogoknak és a nemek közötti egyenlőségnek az EU és az AU közötti megerősített együttműködés középpontjában kell állniuk, különös tekintettel a kialakulóban lévő és innovatív technológiák emberi jogokra gyakorolt hatására, valamint a nők gazdaságba történő bevonására; hangsúlyozza, hogy a digitális kereskedelem potenciálisan elősegítheti és javíthatja a kereskedelmi eljárások egyszerűsítését Afrikában, és kéri a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások végrehajtásának és az AfCFTA megvalósításának megkönnyítése érdekében mozdítsa elő a digitális képességeket; kéri a Bizottságot, hogy a globális stratégiai partnereivel való együttműködésben vegye figyelembe az EU–AU digitális menetrendet;
76. megjegyzi, hogy az Afrikán belüli tudásmegosztás és készségfejlesztés hozzájárulhat a fenntartható kereskedelmi kapcsolat kialakításához; hangsúlyozza a digitális infrastruktúra jelentette potenciált az afrikai gazdaság ösztönzésében, valamint az innováció ösztönzésében a kontinensen; megerősített együttműködésre szólít fel az EU–AU digitális menetrendekkel kapcsolatban, amelyek a demokratikus kormányzás elvein, az e-kereskedelemre vonatkozó, támogató multilaterális szabályokon, a digitális területre kiterjedő hatékony szabályozási mechanizmusokon, valamint az adatok és a digitális infrastruktúra globális és helyi szintű irányítási mechanizmusain alapulnak, amelyek az emberközpontú fejlesztést helyezik a középpontba; tudomásul veszi a digitális gazdasággal foglalkozó AU–EU munkacsoport létrehozását; hangsúlyozza, hogy az EU és az AU közötti digitális kapcsolatoknak elő kell mozdítaniuk Afrika digitális transzformációra való törekvését, valamint tiszteletben kell tartaniuk a kormányok azon jogát, hogy fenntartsák az adatok feletti rendelkezési jogot, és fejlesztési szükségleteiknek megfelelően, egy kiegyensúlyozottabb digitális világ megteremtése érdekében szabályozzák digitális gazdaságukat; felhívja az EU-t, hogy támogassa az afrikai országok digitális fejlődését az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia platformjai segítségével, amelyeket azért hoztak létre, hogy biztosítsák a fenntartható fejlődés digitális transzformációból származó előnyeit; hangsúlyozza, hogy a digitális transzformációnak összhangban kell lennie az adatvédelem elveivel;
77. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Afrikai Uniónak és az Afrikai Unió tagállamai kormányainak és parlamentjeinek, valamint az AfCFTA főtítkárnak.

INDOKOLÁS

Ez a jelentés felhívja az Európai Uniót, hogy tudatosítsa, hogy Afrikában az élénk, fenntartható és inkluzív gazdasági fejlődés nemcsak az AU és az 55 tagállam lakosságának érdekeit szolgálja. Ez az EU és a 27 tagállam lakosságának egyaránt érdeke. Az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjében megállapított fenntartható fejlődési célok elérése mindkét kontinensen a kapcsolataink – többek között kereskedelmi és beruházási politikáink – sikerének mércéjévé kell, hogy váljon. E tekintetben üdvözlöm, hogy a 2022. február 17–18-án Brüsszelben tartott 6. EU–AU csúcstalálkozón sikerült megállapodni a 2030-ra vonatkozó közös jövőképről.

A mostani minőségi afrikai beruházások megteremtik a feltételeket a jövőbeli virágzó és méltányos kereskedelmi kapcsolatokhoz. Afrikát túl hosszú ideje redukálták csupán arra, hogy Európát, az Egyesült Államokat, Oroszországot és napjainkban Kínát nyersanyagokkal és mezőgazdasági árucikkkel lássa el, kreatív potenciálja kiaknázatlan maradt, a hozzáadott értéket képviselő termékek előállítására való képességét pedig korlátok közé szorították. A gyarmati idők kereskedelmének irányát követve a vagyont az afrikai perifériáról folyamatosan az iparosodott és egyre inkább digitalizált központokba viszik át. Ez az afrikai lakosság nagy részének elszegényedéséhez vezetett. A gazdasági partnerségi megállapodások ezen nem tudtak változtatni.

Ennek ellenére a Afrika 1,2 milliárd lakosa közül – akiknek a fele fiatal – az elmúlt években egyre többen Afrikát tekintik a jövő kontinensének. Az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térséghez hasonló pánafrikai projektekre úgy tekintenek, hogy azok magukba rejtik a régiókon belüli kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok fellendítésének lehetőségét. Az Európai Uniónak és más nemzetközi partnereknek aktívan, így fizikailag is támogatniuk kell a régióon belüli kapcsolatok megerősítését. Az a legalább 150 milliárd eurós beruházási csomag, amelyet az EU–AU csúcstalálkozón jelentettek be „a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó közös törekvésünk és az AU 2063-ra szóló menetrendje” támogatására, éppen a megfelelő pillanatban érkezett.

A 2022. február 18-i EU–Afrika csúcstalálkozón „A 2030-ig tartó időszakra vonatkozó közös jövőkép” című megújított EU–AU partnerség csak akkor lesz sikeres, ha az európai és az afrikai partnerek közösen hozzák meg az összes kapcsolódó kulcsfontosságú döntést, biztosítva a felelősségvállalás érzését mind a kereskedelmi, mind a beruházási politikák célkitűzéseinek meghatározási folyamatában. Ehhez egyidejűleg fokozott konzultációra van szükség a különböző afrikai partnerországok civil társadalmával, többek között a vállalkozásokkal és különösen a kkv-szektorral a beruházások irányáról és feltételeiről annak érdekében, hogy a polgárok érdekeit szem előtt tartva lehetővé váljon az önálló gazdasági fejlődést célzó szerkezetátalakítás.

Polgáraink és gazdaságaink nehéz küzdelmet vívnak a Covid19-világjárvány ellen. A háztartásokat világviszonylatban infláció sújtja, mivel az évtizedek óta nem látott magasságokba emelkedő élelmiszerárak szegénységet eredményeznek. Az energia és a mobilitás sokak számára megfizethetlenné válik. A Putyin által Európában indított háború valószínűleg tovább rontja a helyzetet. Az a több milliárd euró, amelyet most fegyverbeszerzés és végső soron pusztítás céljából csoportosítanak át, messze meghaladja az ökológiai és társadalmi szempontból időtálló bolygóba fektetett eszközöket.

Anticiklikus beruházásokra van szükség a gazdaság és a kereskedelem ösztönzéséhez. Gazdaságaink újjáépítése lehetőséget kínál arra, hogy azokat mind Európában, mind Afrikában fenntarthatóbbá és ellenállóbbá tegyük. A kormányok számára lehetővé kell tenni, hogy beruházzanak a lakosság egészségébe és oktatásába, ami a jövőbeli jóllét egyik kulcsa. Túl gyakran fordul elő, hogy az adósság ezt megakadályozza. A világjárvány során az alacsony jövedelmű, adósságválságban lévő országok száma megduplázódott és 60%-ra nőtt, és ezek közt sok afrikai országot találunk. Mivel az államoknak nincs tartalékuk a gazdaságélénkítő csomagokra, a fejlettségbeli különbségek tovább növekedhetnek, és egyre több ember kényszerülhet arra, hogy munkahelyet keresve és a túlélés érdekében elhagyja otthonát. Az éghajlatváltozás drámaian súlyosbítja ezt a helyzetet, ami a mezőgazdasági kistermelők milliói és családjaik megélhetésének elvesztését eredményezi. Meg kell tanulnunk értékelni a mezőgazdasági termelőknek az éghajlatvédelemben, valamint a regionális élelmiszer-önrendelkezés és a biológiai sokféleség védelmében játszott szerepét.

Kontinenseinknek közösen kell dolgozniuk, és képesek is közösen dolgozni az éghajlatváltozás korlátozásán és következményeinek enyhítésén. Beruházhatunk a megújuló energiák terén mutatkozó hatalmas afrikai lehetőségek kiaknázásába. Először is hozzá kell járulnunk ahhoz, hogy Afrikában mindenki számára elérhetővé tegyük a tiszta energiát. Mint Európában, a közösen finanszírozott átállási programok segíthetnek elmozdulni a fosszilis tüzelőanyagokkal működő gazdaságoktól és társadalmaktól a nap- és egyéb megújuló energiaforrások felé. A tiszta energia bőséges rendelkezésre bocsátása vonzó lehet az ipar és a digitális szolgáltatók számára. Végül is Afrika saját energiátöbbletét Európába exportálhatja. Európa a saját jövője érdekében egy gazdaságilag erős afrikai kontinenst tart szükségesnek és kívánatosnak kereskedelmi partnerként.

**MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA,
AMELYEKTŐL VAGY AKIKTŐL AZ ELŐADÓ ÉSZREVÉTELEKET KAPOTT**

Az alábbi felsorolás teljesen önkéntes alapon, az előadó kizárólagos felelősségi körében készült. Az előadó a következő szervezetektől vagy személyektől kapott információkat a jelentés elkészítése során, egészen a jelentés bizottsági elfogadásáig:

Szervezet és/vagy személy
az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség Titkársága – Wamkele Mene, főtitkár
Afrikai Befektetési Fórum – Chinelo Anohu, vezető igazgató
az afrikai párbeszéddel foglalkozó koalíció – Souad Aden-Osman, ügyvezető igazgató
a Kelet-afrikai Közösség Titkársága – Dr. Peter Mutuku Mathuki, főtitkár
Economic Policy Research Center – Dr. Isaac M.B. Shinyekwa
ENDA – CACID – Dr. Cheikh Tidiane Dieye, ügyvezető igazgató
Dél-Afrika korábbi kereskedelmi és ipari minisztere – Dr. Rob Davies
KASA/WÖK in Welthaus Heidelberg – Dr. Boniface Mabanza Bambu
Nigériai Kereskedők Nemzeti Szövetsége – Dr. Ken Ukaoha, elnök
National Labour and Economic Institute – Hameda Deedat, megbízott ügyvezető igazgató
Pánafrikai Kereskedelmi Kamara – J. Wendell Addy, elnök
Pánafrikai Gyártószövetség – Engr. Mansur Ahmed, ideiglenes elnök
az UNCTAD afrikai divíziójának kutatási részlege – Dr. Junior Davis, osztályvezető
a Rosa Luxemburg Alapítvány tunéziai irodája – Maha Ben Gadha, gazdasági programigazgató
a Rosa Luxemburg Alapítvány nyugat-afrikai irodája – Dr. Ndongo Samba Sylla, közgazdász
Dél- és Kelet-Afrikai Kereskedelmi Téjázótatási és Tárgyalási Intézet, Uganda – Jane S. Nalunga, ügyvezető igazgató
Center for Middle Eastern and North African Politics, Otto-Suhr Institute of Political Sciences, Freie Universität Berlin, valamint a Rosa Luxemburg Alapítvány Globális Tudományos Párbeszéd Programja – Dr. Saker El Nour, posztdoktori ösztöndíjas
Zambiai Agroökológiai és Biodiverzitási Szövetség – Frances Davies, koordinátor

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság részére

az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok jövőjéről
(2021/2178(INI))

A vélemény előadója: Tomas Tobé

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. mivel az afrikai gazdaságok továbbra is jobbra jelentősen függenek a természeti erőforrásokon alapuló termékektől és nyersanyagoktól;
2. emlékeztet az EU és Afrika közötti kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokat jellemző aszimmetriára, és üdvözli az egyenrangú felek közötti partnerség irányába történő pozitív elmozdulást, amely a kölcsönösségen és a kölcsönös előnyökön alapul, és meghaladja az adományozó és a kedvezményezett közötti kapcsolatot, és amely mindkét fél számára lehetővé teszi saját érdekeik érvényesítését, ugyanakkor az együttműködés közös területeinek meghatározását is;
3. hangsúlyozza, hogy a szabad, tisztességes és fenntartható kereskedelemnek elő kell segítenie a fenntartható és inkluzív gazdasági növekedést és fejlődést, és hozzá kell járulnia a szegénység csökkentéséhez; e tekintetben kiemeli az EU és az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Szervezete tagjai közötti új partnerségi megállapodás fontosságát, az Afrikai Unió és az EU közötti csúcstalálkozó következtetéseit, valamint az olyan innovatív kezdeményezéseket, mint amilyen az EU fenntartható kakaóról szóló, több érdekelt felet tömörítő párbeszéde vagy a fenntartható erdészetre irányuló kezdeményezése, melyeknek átlátható és megbízható nyomon követésre és elszámoltathatóságra, valamint a civil társadalom részvételére kell támaszkodniuk, biztosítva az alulról felfelé irányuló megközelítést; felszólítja az EU-t, hogy aktívan támogassa a kakaófeldolgozás helyi, nemzeti és regionális szintű fejlesztését célzó politikákat;
4. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 208. cikkében foglalt, a politikák fejlesztési célú koherenciájára irányuló elvnek továbbra is központi szerepet kell kapnia az EU és Afrika közötti jövőbeli kereskedelmi kapcsolatokban, és azt az Uniónak az ENSZ 2030-ig szóló fenntartható fejlődési célkitűzéseinek megvalósítása iránti elkötelezettségével összhangban kell végrehajtani;
5. üdvözli a 2021. februárjában közzétett új uniós kereskedelmi stratégiát, amely különös

hangsúlyt fektet Afrikára, és kiemeli a nagyobb fenntarthatóság előmozdításának szükségességét, összhangban az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak és az EU 2017-es közös kereskedelemösztönző stratégiájának teljes körű végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalással, hogy támogassa a sebezhető fejlődő országok világgazdaságba való jobb integrációját;

6. emlékeztet arra, hogy a Covid19-világjárvány rávilágított a globális ellátási lánc sebezhetőségére, miközben megerősítette annak szükségességét, hogy Afrikában regionális piacokat építsenek ki, előmozdítva ezzel az Afrikán belüli kereskedelmet, befektetéseket és értékláncokat, és növelve a kontinens gazdasági autonómiáját;
7. emlékeztet arra, hogy a partnerség újraindítása azt jelenti, hogy az Afrikai Unió és az EU elkezdhetne foglalkozni olyan nehéz kérdésekkel, mint a kormányzás és a civil társadalmi tér, amire a Covid-világjárvány idején nem volt lehetőség;
8. felszólítja az EU-t, hogy aktívan támogassa az afrikai gazdaság integrációját és fejlesztését és az új Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térséget (AfCFTA) és annak szabad mozgásról szóló jegyzőkönyvét, amely ambiciózus gazdasági integrációs kezdeményezésként komoly lehetőséget kínál az afrikai országok számára a gazdasági integráció elmélyítésére, az Afrikán belüli kereskedelem és inkluzív növekedés fellendítésére, a fenntartható fejlődés előmozdítására, a szegénység csökkentésére, a mobilitás szabályozására és az életszínvonal fenntartható növekedés és tisztességes munkahelyek biztosítása révén történő javítására;
9. megjegyzi, hogy az AfCFTA lehetőséget kínál arra, hogy alapjaiban átalakítsák a kontinens fejlődési kilátásait az egész kontinens javára, beleértve a leginkább marginalizált lakosságot is;
10. kiemeli, hogy az egyenlőtlenségek további fokozódásának elkerülése érdekében figyelembe kell venni az afrikai országok között meglévő fejlődési különbségeket;
11. úgy véli, hogy az AfCFTA-nak nyújtott uniós támogatásnak a kapacitásépítésbe és a technikai támogatásba történő beruházásokra kell összpontosítania, többek között egy olyan szabályozási keret létrehozására, amely megakadályozza a társadalmi és környezetvédelmi normák terén elért eredmények erodálódását, valamint a civil társadalmi szervezetek – köztük a nőket, fiatalokat és kisebbségeket képviselő szervezetek – részvételének biztosítására;
12. kiemeli az EU egyedülálló szerepét a segítségnyújtás terén, tekintettel a fejlett regionális kereskedelmi tömbként szerzett saját tapasztalataira;
13. úgy véli, hogy a Covid19-világjárvány után most jobban, mint valaha, globális szinten, és különösen Afrika tekintetében új megközelítéseket kell alkalmazni a gazdasági, üzleti és kereskedelmi kapcsolatok terén, amelyek a tisztességes és etikus kereskedelmen, valamint a szolidaritás és együttműködés elvein alapulnak;
14. üdvözlözi az általános vámkedvezmény-rendszer, az EU egyik fontos kereskedelmi eszközének reformját, amely a fejlődő országoknak a fenntartható fejlődés elősegítése, a gazdasági diverzifikáció és az afrikai kontinens regionális integrációja, a szegénység csökkentése, valamint az emberi jogok érvényesülése érdekében tett erőfeszítéseit

támogatja;

15. üdvözli különösen az afrikai kontinens fejlődő országaiban a kivitelek diverzifikációjának elősegítésére, a gazdasági növekedés fokozására, a munkahelyteremtésre, a beruházások ösztönzésére és a magánszektor fejlesztésének elősegítésére irányuló célkitűzést;
16. hangsúlyozza, hogy az NDICI-Global Europe eszköz keretében megvalósuló technikai és pénzügyi segítségnyújtási projektekbe be kell építeni a preferenciális kereskedelmi kedvezmények igénybevételéhez szükséges szociális és környezetvédelmi feltételeket, különösen a speciális megállapodások esetében;
17. felszólítja az EU-t annak biztosítására, hogy az Afrikára vonatkozó európai kereskedelempolitika teljesen összhangban legyen a fenntartható fejlődést szolgáló szakpolitikai koherencia elvével, és ne lehetetlenítse el az afrikai partnerek életképes gazdasági struktúrák létrehozására irányuló erőfeszítéseit, különösen a mezőgazdaságban, amely a munkahelyteremtés, az élelmezésbiztonság és az alultápláltság elleni küzdelem kulcsfontosságú ágazata;
18. hangsúlyozza, hogy az interkontinentális kereskedelem minőségének javítása megköveteli a mobilitás és a migráció szabályozását az afrikai kontinensen; kitart amellett, hogy – bár a kereskedelempolitika bizonyos körülmények között a munkahelyteremtés révén minimalizálhatja a kényszerű migrációt – sem az EU kereskedelempolitikáját, sem fejlesztési támogatását nem szabad arra felhasználni, hogy harmadik országok migrációval kapcsolatos együttműködését biztosítsa, ami alááshatja az EU elveit és értékeit, valamint a szegénység csökkentésére vonatkozó elsődleges célkitűzést; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a kényszerű migrációt csak a jogi útvonalak megteremtésével, a nemzetközi védelem megerősítésével és a kényszerű kitelepítéshez vezető szélesebb körű fejlesztési, politikai, éghajlati és humanitárius válságok kezelésével lehet megoldani;
19. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak támogatniuk kell a különböző afrikai regionális kereskedelmi közösségeket és az AfCFTA továbbfejlesztését, hozzá kell járulniuk az ellenállóképes és fenntartható regionális értékláncok kiépítéséhez, valamint elő kell segíteniük az Afrikán belüli kereskedelem fellendítését és diverzifikálását;
20. tudomásul veszi az EU már létező, Ghánával és Elefántcsontparttal kötött, „ugródeszkaként” szolgáló megállapodásait, valamint a Kenyával folytatott stratégiai párbeszéd elindítását, amelynek célja annak biztosítása, hogy mindkét fél végrehajtsa a megkötött gazdasági partnerségi megállapodás egyes elemeit ott, ahol a folyamat egésze elakadt;
21. felszólít a kereskedelemre és a fenntartható fejlődésre vonatkozó fejezetek végrehajthatóságának megerősítésére, valamint a fejlesztési szükségletekkel és szakpolitikákkal, valamint az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival való összhang biztosítására, amelyeket ennek megfelelően be kell építeni a jelenleg tárgyalt és a jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodásokba és végre kell hajtani, figyelembe véve különösen az éghajlatváltozást (és az éghajlatváltozás mérséklését célzó intézkedések szükségességét), az elsivatagosodást/erdőtirtást, a biológiai sokféleséget, a Nemzetközi

Munkaügyi Szervezet tisztességes munkára vonatkozó menetrendjét, valamint a kényszer- és gyermekmunka elleni küzdelem szükségességét;

22. emlékeztet arra, hogy a fenntarthatósági fejezetek végrehajtását az EU fejlesztési támogatásán és egyéb beruházásain keresztül megvalósuló kapacitásépítésnek kell kísérnie, melynek célja a partnerországok támogatása kötelezettségvállalásaik betartásában²¹, és hogy a civil társadalmi szereplőket jobban be kell vonni a nyomon követésbe²²;
23. úgy véli, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak fokozniuk kell az afrikai országok arra irányuló képességét, hogy az élelmezésbiztonság, az egészségügyi ellátás és a szegénység csökkentése terén jobban kihasználják a kereskedelmi lehetőségeket;
24. kitart amellett, hogy az EU-nak jelentős erőfeszítéseket kell tennie a származási szabályok nemzetközi szintű egyszerűsítése és harmonizálása érdekében, valamint technikai támogatást kell nyújtania annak biztosítására, hogy az uniós szabványok ne jelentsenek nem vámjellegű kereskedelmi akadályokat;
25. felszólít arra, hogy a jelenleg tárgyalt és a jövőbeni gazdasági partnerségi megállapodásokba építsenek be kötelező és végrehajtható mechanizmusokat a kereskedelemmel és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos fejezetekben foglalt emberi jogi, munkaügyi és környezetvédelmi normák végrehajtására; megismétli, hogy mélyreható elemzésre van szükség a gazdasági partnerségi megállapodások és a kereskedelmi megállapodások afrikai országokra, afrikai piacokra és helyi gazdaságokra gyakorolt hatásáról, továbbá hogy e megállapodásoknak összhangban kell lenniük a fenntartható fejlődési célokkal és az EUMSZ 208. cikkével;
26. megjegyzi, hogy az Afrikával való mélyebb gazdasági és kereskedelmi kapcsolatok fejlesztése szükségessé teszi az Afrikával összeköttetést biztosító és Afrikán belüli közlekedési és digitális infrastruktúra további fejlesztését, amelyhez korszerű, fenntartható és nagyszabású beruházásokra van szükség, melyek tiszteletben tartják különösen a szociális és környezetvédelmi normákat és a Párizsi Megállapodást, és amelyek csak a köz- és magánfinanszírozás bevonásával valósíthatók meg; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és az európai vállalkozásoknak teljes mértékben részt kell venniük az említett infrastruktúra fejlesztésében;
27. üdvözli e tekintetben az újonnan elfogadott „Global Gateway” című közös közleményt, amely 2021 és 2027 között akár 300 milliárd euró mozgósítását is magában foglalja, ami – ha jól megtervezik – fellendítheti a helyi és regionális fejlődést, és megkönnyítheti az interkontinentális kereskedelmet; kiemeli az Afrikára irányuló különös figyelmet és azt a célkitűzést, hogy kezeljék az alacsony és közepes jövedelmű országokban az infrastruktúra finanszírozását érintő hiányt, amely a Covid19-világjárvány idején jelentősen megnőtt, és segítsék az éghajlati, energetikai, közlekedési és digitális infrastruktúrájuk fejlesztését, valamint egészségügyi és oktatási rendszereik megerősítését; felhívja a Bizottságot, hogy többek között a határ- és közlekedési

---

²¹ <https://www.die-gdi.de/en/discussion-paper/article/can-rules-of-origin-in-sub-saharan-africa-be-harmonised-a-political-economy-exploration/>

²² <https://www.die-gdi.de/en/discussion-paper/article/can-rules-of-origin-in-sub-saharan-africa-be-harmonised-a-political-economy-exploration/>

infrastruktúra korszerűsítése, valamint a kkv-k célzott támogatása és a beruházásokhoz való hozzáférésük megkönnyítése révén biztosítsa, hogy a fenntartható kereskedelem és fejlődés álljon e kezdeményezés középpontjában;

28. hangsúlyozza, hogy az iparfejlesztés hosszú távú célkitűzését megfelelően össze kell hangolni olyan rövid távú programokkal és kezdeményezésekkel, amelyek biztosítják a regionális és kontinentális keretekkel való folytonosságot és összhangot, különösen az olyan meglévő kezdeményezésekre építve, mint amilyen az Afrikai Unió „Az Afrikán belüli kereskedelem fellendítése” (Boosting Intra-Africa Trade, BIAT) elnevezésű kezdeményezése; hangsúlyozza különösen a gyógyszerek és orvosi technológiák helyi előállítását szolgáló fenntartható infrastruktúrába történő beruházások elősegítésének és az e területre vonatkozó szabályozási környezet kialakításának fontosságát, a jelenlegi széttagolt piacok integrációjának elősegítése érdekében;
29. rámutat arra, hogy a kereskedelemösztönző támogatási programnak szerepet kell játszania a kereskedelemmel kapcsolatos korlátozások kezelésére szolgáló források mozgósításában, az infrastrukturális igények finanszírozásában és az afrikai országok megfelelő szabályozási struktúrák létrehozására irányuló kapacitásának kiépítésében;
30. hangsúlyozza, hogy gazdasági lehetőségeket kell teremteni az afrikai nők számára, különösen azért, hogy IKT-ismeretekkel látják el őket, és arra ösztönzi a munkaadókat, hogy több nőt alkalmazzanak; felhívja a Bizottságot, hogy nyújtson segítséget az Afrikai Uniónak a nemek közötti egyenlőséget és a nők szerepvállalásának növelését célzó stratégiájának végrehajtása terén, és hajtson végre olyan intézkedéseket, amelyek hozzájárulnak az afrikai országokkal való kereskedelmi megállapodásaiban a nemek közötti egyenlőség eléréséhez; hangsúlyozza a vidéki afrikai nők alapvető szerepét a mezőgazdaságban és a vidéki gazdaságokban Afrika-szerte, különösen az élelmezésbiztonság terén; emlékeztet arra, hogy Afrikában a mezőgazdasági munkák mintegy felét a nők végzik, akik elsősorban olyan kis- vagy önálló mezőgazdasági termelők, akik nem rendelkeznek kellő hozzáféréssel az információkhoz, a hitelekhez, a földhöz, az erőforrásokhoz és a technológiához; felhívja az EU-t, hogy támogassa a partnerországokat a nők és lányok földhöz fűződő jogainak előmozdításában;
31. hangsúlyozza, hogy a Covid19, a sáskainvázciók és az elsivatagosodás tovább rontották a már amúgy is nehéz élelmezésbiztonsági helyzetet Afrikában, és rávilágítottak a globális élelmiszerrendszer sebezhetőségeire, amelyeket a fenntartható mezőgazdasági fejlesztésbe, a korszerű szállítási hálózatokba és a megfelelő tárolási infrastruktúrába történő célzott beruházások révén kell kezelni;
32. emlékeztet a kisüzemi mezőgazdaság és a legeltetési állattenyésztés támogatásának, valamint a helyi termékek és piacok fejlesztésének fontosságára, rezilienciájuk megerősítése, valamint az élelmezés- és táplálkozásbiztonság, a fenntartható erőforrás-gazdálkodás és a biológiai sokféleség megőrzésének ösztönzése érdekében;
33. kéri, hogy az EU–Afrika partnerség a mezőgazdaság területén az afrikai államok élelmiszer-önrendelkezéshez való jogának szavatolására, kiemelten az élelmezésbiztonságuk javítására, valamint azon képességük javítására összpontosítson, hogy ki tudják elégíteni a lakosságuk táplálkozási szükségleteit;
34. rámutat, hogy a mezőgazdasági és az élelmiszeripari ágazat fontos szerepet játszik a

gazdaságban és a vidéki területeken a tisztességes és fenntartható munkalehetőségek biztosításában;

35. kiemeli a víz szerepét a társadalmi és gazdasági ellenálló képesség kulcsfontosságú építőelemeként, különösen az élelmezés- és táplálkozásbiztonság összefüggésében
36. úgy véli, hogy a fenntartható mezőgazdasági ágazat és a vidéki térségek fejlesztésének kell az EU–Afrika kapcsolatok középpontjában állnia; kiemeli, hogy e tekintetben a legtöbb esetben kisüzemekről és családi gazdaságokról van szó;
37. felhívja a figyelmet a termékek minőségének javítását és diverzifikációjuk növelését támogató intézkedések és eszközök előmozdításának és megerősítésének, a mezőgazdasági gyakorlatok fenntartható korszerűsítésének, valamint a mezőgazdasági termelők biztonságos munkakörülményeinek és a rezilienciájukat erősítő intézkedések fontosságára;
38. üdvözli, hogy az új EU–Afrika partnerség támogatja a környezetbarát mezőgazdasági gyakorlatok fejlesztését; hangsúlyozza az agroökológia, az agrárerdészet, a helyi termelés és a fenntartható élelmiszerrendszerek előmozdításának fontosságát, amelyek nemzeti és nemzetközi szinten is a fenntartható ellátási láncok fejlesztésére összpontosítanak; ezzel összefüggésben kéri a Bizottságot, hogy az innovatív és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens mezőgazdaság létrehozása érdekében nyújtson intenzív és fenntartható támogatást az afrikai országoknak a természeti erőforrásokkal és ökoszisztémákkal való gazdálkodás terén;
39. hangsúlyozza, hogy Afrika kulcsfontosságú földrajzi prioritás az EU új kereskedelmi stratégiájában; e tekintetben hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika között intenzívebb párbeszédet kell folytatni, a kereskedelmi megállapodásokat el kell mélyíteni az afrikai partnerek azon megnövekedett igényére válaszul, hogy a partnerség terjedjen az árukereskedelem körén túl, valamint a beruházások megkönnyítését célzó kezdeményezéseket kell végrehajtani;
40. emlékeztet arra, hogy a fejlesztésfinanszírozásról szóló addisz-abebai cselekvési program kiemelte, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében több belföldi forrást kell mozgósítani; emlékeztet arra, hogy az afrikai országok egyik fő célkitűzése, hogy a gazdaság diverzifikálása révén feljebb kerüljenek a globális értékláncban, de a nyersanyagoktól való függés továbbra is az egyik legnagyobb fejlesztési kihívás a szegényebb afrikai gazdaságok számára, amelyek nagyrészt nem diverzifikálták exportjukat;
41. támogatja azokat a folyamatban lévő kezdeményezéseket, amelyek biztosítják, hogy az EU kereskedelempolitikája előmozdítsa a fenntartható termelést és fogyasztást; nagyon várja a fenntartható termékekkel kapcsolatos kezdeményezésre irányuló, készülő jogalkotási javaslatot; emlékeztet arra, hogy a Parlament elsőprő többséggel támogatna egy vállalatok által kötelezően végzendő átvilágításról szóló, ambiciózus jogalkotási javaslatot, amely alapvetően alakítaná át az ellátási és értékláncokat, és biztosítaná, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok hozzájáruljanak a fenntartható fejlődéshez; felhívja a Bizottságot, hogy az említett kezdeményezésekkel kapcsolatos jogalkotási folyamat során folyamatosan és széles körben konzultáljon az érintett felekkel, különösen az EU és Afrika civil társadalmi szervezeteivel;

42. emlékeztet arra, hogy az Uniónak a nyersanyagokra kivetett exportadók betiltására irányuló igénye hosszú ideje akadályozza a gazdasági partnerségi megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalási folyamatot; hangsúlyozza, hogy azon gazdaságok esetében, amelyek bevételeiket szinte kizárólag a természeti erőforrások kiaknázására alapozzák, az ilyen adók tilalma konzerválhatja a segélyektől való függőséget, ugyanakkor akadályozza a gazdasági diverzifikációt; hangsúlyozza az afrikai országok jogát a nyersanyagok közérdekből történő szabályozására, és felszólítja az EU-t, hogy tartózkodjon olyan kereskedelempolitika elfogadásától, amely általános szabályként megtiltja az afrikai országok számára, hogy exportadót vessenek ki a nyersanyagokra, amennyiben az összeegyeztethető a WTO szabályaival;
43. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokkal párhuzamosan az EU külső beruházási tervének, és különösen annak első pilléréként az Európai Fenntartható Fejlődési Alapnak is kulcsfontosságú szerepe van az EU Afrikával kapcsolatos kereskedelmi és beruházási politikájának alakításában; emlékeztet arra, hogy a terv hangsúlyt fektet a partnerországok beruházási környezetének javítására; hangsúlyozza, hogy az EU azon kötelezettségvállalásának, hogy a fenntartható fejlődési célok elérése érdekében előmozdítja a magánberuházásokat, maga után kell vonnia az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveken alapuló, kötelező emberi jogi, szociális jogi és környezetvédelmi átvilágításra vonatkozó követelmények megállapítását, amelyek a teljes értékláncre alkalmazandók és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférésre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaznak;
44. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak kötelezettséget az afrikai országok támogatására ambiciózus és igazságos éghajlat-politikai fellépések végrehajtásában; hangsúlyozza, hogy az új NDICI-eszköz keretében nyújtott uniós finanszírozásnak az emberi jogokon alapuló megközelítést kell támogatnia, amely a helyi közösségeket és az őslakosokat helyezi az éghajlattal, a környezettel és a fejlesztéssel kapcsolatos erőfeszítések középpontjába, és amelynek kezdőpontja a civil társadalommal és a közösségekkel való konzultáció;
45. kéri, hogy a globális egészségzsemléletnek megfelelően vegyék figyelembe a közegészségügy és a biológiai sokféleség közötti kapcsolatot; üdvözli a „NaturAfrica” kezdeményezés bejelentését, amelynek célja a vadon élő állatok és az ökoszisztémák védelme, és üdvözli a vadállatok kereskedelmére vonatkozó cselekvési terv felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a „NaturAfrica” kezdeményezés kidolgozása során egyeztetni kell minden érdekelt féllel, kiemelt figyelmet fordítva a helyi közösségek, az őslakos népek és a nők jogaira; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek segítenie kell az afrikai kormányokat és a helyi lakosságot a biológiai sokféleség csökkenését és a környezetkárosodást előidéző főbb hatásokkal szembeni holisztikus és módszeres küzdelemben, és ezen belül támogatnia kell védett területek megfelelően irányított hálózatainak létrehozását; nyomatékosan kéri, hogy az EU és Afrika az Egyesült Nemzetek őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatával és a 169. sz. ILO-egyezmény előírásaival összhangban ismerje el és védje az őslakos népeknek a földjeikhez és természeti erőforrásaikhoz fűződő hagyományos tulajdonjogát és ellenőrzési jogát, továbbá tartsa be a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét;
46. hangsúlyozza, hogy a beruházók védelmét előnyben részesítő rendszer helyett egy olyan rendszert kell kialakítani, amely a nemzeti és globális fejlődési célok fenntartható

beruházások révén történő előmozdítására összpontosít;

47. sürgeti az EU-t, hogy beruházási szerződéseinek felülvizsgálatával biztosítsa a méltányos egyensúlyt a beruházók jogai, valamint arra vonatkozó kötelezettségei között, hogy tartsák tiszteletben az emberi jogokat és a környezetet, továbbá tartózkodjanak az illegális cselekményektől, például a korrupciótól és a csalástól; hangsúlyozza, hogy a szerződésekben kötelezni kell a fogadó államokat a fenntartható beruházások támogatására és annak lehetővé tételére, hogy az áldozatok a beruházó székhelye szerinti államban folyamodjanak jogorvoslatért;
48. hangsúlyozza, hogy a növényvédő szerek intenzív mezőgazdasági termelésben történő használata Afrikában nemcsak környezeti károkat idézhet elő, hanem egészségkárosodást is a munkavállalók körében, akik nagyon kis mértékben férnek hozzá növényvédelmi oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz; szorgalmazza a fenntartható növényvédelmi gyakorlatokra, illetve a növényvédő szerek alternatíváira vonatkozó oktatást és képzést, továbbá a veszélyes szereknek való kitettség minimumra szorítását; elítéli az EU által a növényvédő szerek esetében alkalmazott kettős mércét, ami abban áll, hogy az EU-ban betiltott veszélyes anyagok afrikai és más harmadik országokba irányuló kivitele engedélyezett; kéri a jelenlegi uniós szabályok módosítását e jogi következetlenség megszüntetése érdekében, összhangban az 1998. évi Rotterdami Egyezményrel és a zöld megállapodással;
49. felhívja a Bizottságot, hogy a glasgow-i éghajlati paktum keretében tett ígéretével összhangban mozdítsa elő a fenntartható beruházásokat a szén-dioxid-mentes gazdaság felé való elmozdulás érdekében, ugyanakkor a zöld megállapodás célkitűzéseivel összhangban biztosítsa a természeti erőforrások és nyersanyagok felelősségteljes és fenntartható beszerzését és kezelését, valamint a fenntartható hulladékgazdálkodást;
50. arra ösztönzi az afrikai országokat, hogy a jelen időszakban, amikor az UNICA beszámolója szerint az 1990-es években és a 2000-es évek elején megkötött számos beruházási szerződés a közelmúltban lejárt vagy hamarosan lejár, fejlődési szükségleteiknek megfelelően vizsgálják felül és reformálják meg beruházási és kettős adóztatási szerződéseiket; úgy véli, hogy az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség és a folyamatban lévő regionális integrációs erőfeszítések jó lehetőséget kínálnak a nemzetközi beruházási rendszer egyensúlyának újratemtésére, amelynek révén az felelőssé és méltányossá válhat, és hozzájárulhat a fenntartható fejlődéshez;
51. rendkívül aggályosnak tartja az afrikai államok nagymértékű függését az elsősorban az Európai Unióból érkező élelmiszer-behozattól, különösen, ha a behozatal támogatott termékekből áll, amelyek alacsony ára káros versenynek teszi ki az afrikai mezőgazdasági kistermelőket;
52. aggodalommal tölti el az európai tejpornak a közös agrárpolitika által támogatott, Nyugat-Afrikába irányuló exportja, mivel a kivitel megháromszorozódása a tejkvóták 2015. évi uniós eltörlése óta katasztrofális következményekkel járt a helyi pásztorok és mezőgazdasági termelők számára, akik ezzel nem tudnak versenyezni; felhívja a Bizottságot, hogy az afrikai kormányokkal és érdekelt felekkel dolgozzon ki megoldásokat; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy ez az aszimmetrikus kapcsolat súlyosbítja a migráció kiváltó okait;

53. szorgalmazza az afrikai hagyományos tudás fokozottabb hasznosítását az igazságos átmenet során, főként a mezőgazdasági módszerek, valamint a halászatok és erdők védelme terén, ami elősegíti az afrikai emberek és helyi közösségek érdekeinek érvényesülését;
54. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU–Afrika partnerségben kapjon helyet a természeti erőforrásokhoz, többek között a földhöz és a vízhez való hozzáférés, valamint az ezek feletti ellenőrzés jogának védelme és előmozdítása; elítéli az Afrikában zajló nagyarányú földszerzéseket; rámutat, hogy a földszerzés olyan kíméletlen gyakorlat, amely aláássa az élelmiszer-önrendelkezést és veszélyezteti az afrikai vidéki közösségeket; hangsúlyozza, hogy inkluzív folyamat útjára indításával biztosítani kell a civil szervezetek és a helyi közösségek érdemi részvételét a nagyarányú földszerzéssel kapcsolatos politikák és intézkedések kidolgozásában, végrehajtásában és nyomon követésében; kéri, hogy a földtulajdon- és földhasználati jogok védelmét szolgáló valamennyi projektben – így a kereskedelmi projekteknél is – tartsák tiszteletben a földtulajdon és földhasználat felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatásokat (VGGT), valamint hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a projektek ne veszélyeztessék a mezőgazdasági kistermelők földhöz fűződő jogait;

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ZÁRÓSZAVAZÁSÁNAK EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	20.4.2022
A zárószavazás eredménye	+: 22 -: 0 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Eric Andrieu, Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, Dominique Bilde, Udo Bullmann, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Ryszard Czarnecki, Gianna Gancia, Charles Goerens, Mónica Silvana González, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino, Erik Marquardt, Janina Ochojska, Michèle Rivasi, Christian Sagartz, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo, Chrysoula Zacharopoulou

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

22	+
CCITT	Beata Kempa
ID	Gianna Gancia
EPP	Anna-Michelle Asimakopoulou, Hildegard Bentele, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Janina Ochojska, Christian Sagartz, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud, Charles Goerens, Chrysoula Zacharopoulou
S&D	Eric Andrieu, Udo Bullmann, Mónica Silvana González, Karsten Lucke, Pierfrancesco Majorino
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Erik Marquardt, Michèle Rivasi

0	-

3	0
CCITT	Ryszard Czarnecki
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres

A jelek magyarázata:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

6.4.2022

VÉLEMÉNY A MEZŐGAZDASÁGI ÉS VIDÉKFEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság részére

az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatok jövőjéről
(2021/2178(INI))

A vélemény előadója: Luke Ming Flanagan

JAVASLATOK

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság felkéri a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

1. hangsúlyozza, hogy Afrika a jelenben és a jövőben is az EU egyik kulcsfontosságú partnere, különösen, ha a fenntartható mezőgazdasággal és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos közös kihívások kezeléséről van szó; rámutat, hogy az EU a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia célkitűzéseivel és a fenntartható fejlesztési célokkal összhangban kötelezettséget vállalt a fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerekre való globális átállás támogatására és előmozdítására, és a fenntartható élelmiszerrendszerekkel kapcsolatos szövetségek kialakítására törekszik valamennyi partnerével;
2. egyetért „Az Afrikával kapcsolatos átfogó stratégia felé” című közös közlemény felfogásával, amely szerint az EU-nak és Afrikának a biztonságos és fenntartható agrár-élelmiszeripari rendszerek fellendítése révén kell kezelnie a táplálkozással és az élelmezésbiztonsággal kapcsolatos kihívásokat, fokozva az éhezés 2030-ig történő felszámolására, az élelmezésbiztonság megeremtésére, a táplálkozás javítására és a fenntartható mezőgazdaság előmozdítására irányuló fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében tett erőfeszítéseket, ezek tekintetében ugyanis az elmúlt években az előrehaladás üteme lassult; egyetért a stratégiával abban is, hogy az EU–Afrika mezőgazdasági partnerség támogatná a klímaváltozás következményeinek enyhítését célzó közös fellépést, fokozná a helyi terméshozamot és kezelné a környezettel és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos aggasztó kérdéseket is, többek között egészségügyi és növény-egészségügyi normák meghatározása és a természeti erőforrások védelme révén;
3. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az Ukrajna elleni orosz invázió hatást gyakorol az afrikai országok bizonyos mezőgazdasági élelmiszertermékekkel, főként gabonafélékkel való ellátására, közülük ugyanis sok jelentős mértékben függ e behozataltól (amelynek aránya például az észak-afrikai országokban a gabonaellátás akár 50%-át is elérheti); figyelmeztet arra, hogy a háború által okozott élelmiszerár-

emelkedés rendkívül negatív hatást gyakorolhat azon kevésbé fejlett országokra (köztük a fejlődő és a legkevésbé fejlett partnerországokra is), amelyek lakosságát már az új válság előtt állandósult alultápláltság sújtotta; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is fokozzák az ezen országoknak nyújtott támogatást annak érdekében, hogy e kiszolgáltatott régiók ne kerüljenek még szűkösebb helyzetbe, és a Bizottság humanitárius és fejlesztési politika közötti kapcsolaton alapuló megközelítése révén kiépüljön élelmiszer-ellátási láncok közép- és hosszú távú rezilienciája; hangsúlyozza továbbá, hogy a fegyveres konfliktus fennakadásokat okoz bizonyos termékek, például a citrusfélék, a kávé és a tea Oroszországba irányuló afrikai exportjában; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel a háború hatásának alakulását és különösen az afrikai kontinens legszegényebb országainak élelmiszer-ellátását, a leginkább rászoruló lakosságcsoportok élelmiszer-egyensúlyának védelmét tartva szem előtt;

4. emlékeztet arra, hogy az afrikai országok az uniós kivitel fontos célpiacai, és az EU továbbra is az Afrikából származó mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek legnagyobb piaca: 2020-ban az Afrikába irányuló uniós agrár-élelmiszeripari kivitel értéke 17,6 milliárd EUR-t, az Afrikából származó behozatalé pedig 16,5 milliárd EUR-t ért el;
5. rámutat, hogy a legtöbb afrikai ország, különösen az általános vámkedvezményrendszer keretében kedvezményezett („fegyver kivételével mindent”) legkevésbé fejlett országok (LDC-országok) és a gazdasági partnerségi megállapodások afrikai aláírói számára biztosított a vám- és kvótamentes hozzáférés az uniós piacokhoz; felhívja ezzel összefüggésben a figyelmet arra, hogy el kell hártani a tisztességtelen vagy nem versenyképes gyakorlatokat, különösen azokat, amelyek agrár-élelmiszeripari termékek behozatalával kapcsolatosak;
6. hangsúlyozza, hogy technikai támogatást és képzést kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy az afrikai szereplők lehetőséget és know-how-t kapjanak az uniós normáknak való megfelelésre; felhívja e tekintetben a Bizottságot, hogy biztosítson méltányos körülményeket az afrikai államok számára ahhoz, hogy eleget tehessenek a szükséges környezetvédelmi, munkaügyi és éghajlati előírásoknak, és megfeleljenek a magas szintű biztonsági és minőségi normák fenntartására vonatkozó kötelezettségvállalásaiknak; megítélése szerint az AfCFTA számára nyújtott uniós támogatásnak a szabályozási keretek kidolgozására kell összpontosítania, megakadályozva a negatív versenyt a szociális és környezeti normák terén;
7. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásoknak támogatniuk kell a különböző afrikai regionális kereskedelmi közösségeket és az AfCFTA továbbfejlesztését, valamint az Afrikán belüli kereskedelem fellendítése és diverzifikálása érdekében hozzá kell járulniuk az ellenállóképes és fenntartható regionális értékláncok kiépítéséhez; felszólít továbbá a fejlesztési szükségletekhez és szakpolitikákhoz, valamint a fenntartható fejlesztési célokhoz igazodó fejezetek következetes beépítésére és végrehajtására; megjegyzi, hogy az afrikai kereskedelmi forgalomnak csupán 17%-a zajlik az afrikai országok között, valamint hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások kidolgozása az ellenálló képesség megerősítésének, valamint a helyi és regionális értékláncokban rejlő potenciális lehetőségek kibontakoztatásának eszközeként szerepet játszhat a regionális gazdasági

integrációban és a mezőgazdasági termékek régióon belüli kereskedelmi forgalmának növelésében;

8. hangsúlyozza, hogy Afrika népessége 2050-re a mai helyzethez képest a kétszeresére (mintegy 1200 milliőről mintegy 2400 millióra) fog emelkedni, így 2050-ben a világ 25 év alatti népességének 50%-a él majd Afrikában; rámutat ezzel összefüggésben, hogy a születések exponenciális növekedésével és a középosztályhoz tartozó lakosság lélekszámának átlagos emelkedésével az élelmiszer-ellátásnak a megfelelő arányban lépést kell majd tartania, ezért úgy véli, hogy az agrár-élelmiszeripari ágazatnak gazdasági és foglalkoztatási lehetőségeket kell megnyitnia az afrikai fiatalok számára, akiknek szerepvállalása a generációs megújulás és az agrár-élelmiszeripari rendszer átalakítása szempontjából is elengedhetetlen;
9. felhívja a figyelmet arra, hogy az Afrikából származó importnak, és különösen az agrár-élelmiszeripari termékeknek meg kell felelniük az uniós egészségügyi, biztonsági és minőségi előírásoknak, ideértve a hormonok, antibiotikumok és géntechnológiával módosított szervezetek használatára vonatkozó előírásokat is;
10. úgy véli, hogy a kedvezőbb kereskedelmi lehetőségek önmagukban nem jelentenek garanciát az élelmezésbiztonságra a fejlődő országokban; megjegyzi, hogy a nemzetközi és belföldi piacok közötti gyenge ártranszmisszió, az infrastruktúra hiánya és a visszavisszatérő gazdasági instabilitás miatt az LDC-országok számára sok esetben problémát jelent az uniós piachoz való preferenciális hozzáférés kínálta előnyök kihasználása; sikkra száll az afrikai országok fejlődését támogató uniós beruházások mellett; hangsúlyozza, hogy a mezőgazdasági ágazat számos foglalkoztatási lehetőséget kínál Afrikában és jelentős hatást gyakorol az emberek jövedelmére, különösen a vidéki területeken; rámutat ezzel összefüggésben, hogy az ENSZ menekültügyi főbiztosának adatai szerint a világ összes régiója közül az afrikai kontinensen súlyosbodik a legnagyobb ütemben az éhezés problémája (a lakosság 21%-a éhezik), és hangsúlyozza, hogy Afrika ma még rendkívül távol áll attól, hogy megvalósíthassa az éhezés 2030-ig történő felszámolására irányuló célkitűzést (a 2. fenntartható fejlesztési célt); emlékeztet arra, hogy a hiányos táplálkozás valamennyi formájának megszüntetését, valamint a 2. fenntartható fejlődési célt (az éhezés megszüntetését) az új partnerség keretében prioritásként kell kezelni, különös figyelmet fordítva a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő emberekre;
11. felhívja a Bizottságot, hogy többek között technikai és pénzügyi támogatás nyújtásával tegye lehetővé az AKCSÁSZ-országok számára, hogy megvédjék fiatal iparágaikat, támogassák a kisüzemi gazdálkodást és teljesítsék a mezőgazdasági termékek exportjára vonatkozó uniós és nemzetközi fenntarthatósági előírásokat;
12. hangsúlyozza, hogy fenntartható és innovatív szakpolitikákra van szükség, amelyek lehetővé teszik az afrikai államok számára, hogy ugrásszerű fejlődést elérve, a fenntartható agrár-élelmiszeripari gyakorlatokra való ökológiai és társadalmi átállás megvalósítása érdekében szakítsanak a régebbi és szennyezőbb technológiákkal és mezőgazdasági gyakorlatokkal; rámutat, hogy a mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazatok központi szerepet játszanak a gazdaságban és a tisztességes, fenntartható munkalehetőségek biztosításában a vidéki térségekben működő számos afrikai kisüzem és családi gazdaság jóvoltából, ezért az ellenálló képességet fokozó intézkedések révén

korszerűvé és fenntarthatóvá kell tenni a mezőgazdasági gyakorlatokat, valamint a termékek minőségének és diverzifikációjának javítására irányuló intézkedések révén a fenntartható mezőgazdasági ágazatot kell az EU és Afrika közötti kapcsolatok középpontjába helyezni; rámutat továbbá, hogy az afrikai kontinens kettős kihívás előtt áll: egyrészt növelni kell a mezőgazdasági üzemek hozamát és termelékenységét, másrészt a tőkekiadások arányával lépést tartva fenntartható módon fel kell gyorsítani az élelmiszer-termelés és -feldolgozás folyamatait;

13. rámutat, hogy az élelmiszerek előállításával, forgalmazásával és fogyasztásával kapcsolatos jelenlegi viszonyok átalakítása az EU és Afrika közös célja; úgy véli ezért, hogy az EU és afrikai partnerei közötti együttműködésnek az élelmiszer-ellátás központi kérdésére kell összpontosítania, testre szabott együttműködési programokat szervezve uniós és afrikai gazdák és kkv-k között, valamint a fenntartható mezőgazdasági fejlődésbe, a korszerű közlekedési hálózatokba és a megfelelő tárolási infrastruktúrákba történő célzott beruházások révén, eszközöket biztosítva az afrikai mezőgazdasági termelők számára ahhoz, hogy ellenállóvá tegyék a gazdálkodást az éghajlati kihívásokkal szemben, ugyanakkor javítva a termelékenységet és gyarapítva az afrikai mezőgazdaság gerincét képező kistermelők jövedelmét is; hangsúlyozza e tekintetben, hogy a köz- és magánszféra közötti partnerségek és a mikrofinanszírozás komoly lehetőségeket kínálnak a helyi mezőgazdasági termelők érvényesülésének elősegítése szempontjából; üdvözlí az új uniós kereskedelmi stratégiát, amely előmozdítja majd a fenntartható kereskedelmi és beruházási kapcsolatokat mind kontinenseink között, mind pedig Afrikán belül, többek között a mezőgazdaság területén is;
14. hangsúlyozza a kutatás és az innováció fontosságát a fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok, valamint a száraz termőterületeken működő agroökoszisztémák és élelmiszerrendszerek mezőgazdasági termelők általi alkalmazásának ösztönzésében; szorgalmazza e tekintetben, hogy a méltányos átállás során nagyobb mértékben vegyék igénybe az afrikai hagyományos tudás hozzájárulását, főként a mezőgazdasági gyakorlatok, a halászat és az erdők védelme tekintetében, elősegítve az afrikai emberek és helyi közösségek érdekeinek érvényesülését;
15. hangsúlyozza, hogy az élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági termékek uniós exportjának és importjának alapját a tisztességes feltételek mellett megvalósuló kereskedelemnek kell képeznie; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy a mezőgazdasági kiviteleknek nem szabad az élelmiszer-ágazat ellenálló képességének megerősítése ellen hatniuk Afrikában;
16. úgy véli, hogy az EU-nak növelnie kell az afrikai országok környezeti és gazdasági szempontból fenntartható mezőgazdaságának fejlesztéséhez nyújtott támogatását, különös figyelmet fordítva a családi gazdaságok megőrzésére és a termelés diverzifikálására; aggodalmát fejezi ki a monokultúrákon alapuló, nagymértékben iparosodott gazdaságok terjeszkedése miatt, ami mélyíti a társadalmi egyenlőtlenségeket és fokozza a talaj erózióját;
17. úgy véli, hogy az EU pénzügyi és technikai támogatás, szakpolitikai párbeszéd, tudáscsere, új technológiák, valamint az afrikai innováció előmozdítása révén jelentősen hozzájárulhat Afrika élelmiszer-, vetőmag-, műtrágya- és növényvédő szer-behozattal való jelenlegi függőségének csökkentéséhez;

18. hangsúlyozza, hogy a kártevők elleni védekezés alternatív rendszereinek kidolgozása révén is segíteni kell az afrikai országokat az EU-ban betiltott növényvédő szerek használatának csökkentésében; hangsúlyozza, hogy az EU nem ellenőrzi következetesen az EU egységes piacon nem engedélyezett növényvédő szerek afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitelét; felszólít e következetlenség gyors megszüntetésére, mivel az teljesen ellentétes az európai zöld megállapodás szellemével;
19. hangsúlyozza, hogy az afrikai élelmiszer-termelés megerősítése keretében fontos szerepet kell adni a nemesítési és a genomikai technikáknak, például a szélsőséges időjárási körülményekkel szemben ellenállóbb növények termesztése vagy bizonyos élelmiszeripari termékek tápértékének növelése érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy kutatás, tudásmegosztás és e bevált gyakorlatok cseréje révén járuljon hozzá ehhez; hangsúlyozza, hogy az ilyen eredmények megerősíthetik a helyi közösségeket, ami viszont fellendítheti az EU és Afrika közötti kereskedelmet;
20. felhívja a Bizottságot, hogy az uniós és az afrikai termelők érdekeit ötvöző gazdasági partnerségi megállapodások megtárgyalásával mozdítsa elő a fenntartható fejlődést, és azt erősítse is meg a helyes és fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok előmozdítása, a regionális integráció elmélyítése, kereskedelmi és beruházási lehetőségek teremtése, a gazdasági kormányzás javítása és a szegénység csökkentése révén; felszólít az agrár-élelmiszeripari termékekkel kapcsolatban az EU és Afrika között kialakult partnerség megerősítésére annak érdekében, hogy a távolabbi jövőben megállapodás születhessen a két földrész közötti átfogó szabadkereskedelmi megállapodásról;
21. üdvözli a fenntartható fejlesztési célokkal összefüggésben az uniós szövetkezetek és más agrár-élelmiszeripari vállalkozások és alapítványok által már elindított és egyre bővülő kezdeményezéseket, amelyek célja az afrikai mezőgazdasági termelés fenntarthatóvá tétele és korszerűsítésének felelősségteljes módon történő megvalósítása; javasolja a tudás megosztását mint e célokat szolgáló eszközt;
22. hangsúlyozza, hogy meg kell oldani a géntechnológiával módosított, a mérgező anyagokat az uniós határértékeket meghaladó mértékben tartalmazó, valamint a zöld átállásra és az élő állatok jóllétére vonatkozó uniós normáknak nem megfelelő termékekkel kapcsolatos problémát;
23. hangsúlyozza, hogy az EU és Afrika közötti kapcsolatnak túl kell mutatnia a támogató–kedvezményezett viszonyrendszeren; úgy véli, hogy az EU-nak és Afrikának egyenlő felekként együttműködve, igazi egyenlő és méltányos partnerkapcsolatot kell kialakítaniuk, lehetővé téve az afrikai nemzetek számára az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak megvalósítását; üdvözli az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport javaslatát, amely szerint az uniós tagállamok és az afrikai partnerországok mezőgazdasági szerveit összekötő Európa–Afrika ikerprogramot kell indítani, amelynek köszönhetően a fenntartható bevált gyakorlatok megoszthatók az elkötelezett és hasonló felfogású partnerek között;
24. kéri, hogy az EU–Afrika partnerség prioritásai közé tartozzon az afrikai országok élelmiszer-önrendelkezéséhez való jogának megoltalmazása és élelmezésbiztonságuk fokozása, valamint a lakosságaik táplálkozási szükségleteinek kielégítésével kapcsolatos kapacitásaik növelése; hangsúlyozza, hogy ehhez mindkét fél részéről nagyobb

elkötelezettségre lesz szükség egy szorosabb és hatékonyabb partnerség kialakítása mellett, amely kölcsönös érdekeken, stratégiai prioritásokon, strukturált és hatékony együttműködésen, valamint egyértelmű hosszú távú célokon alapul;

25. emlékeztet arra, hogy az EU és Afrika közötti kereskedelmi kapcsolatoknak és kezdeményezéseknek – például a kakaóra vonatkozó kezdeményezésnek – átlátható és megbízható nyomon követésre és elszámoltathatóságra, valamint a civil társadalom részvételére kell támaszkodniuk, biztosítva az alulról felfelé irányuló megközelítést; kéri az érdekelt felek részvételén alapuló, a civil társadalmat a stratégiák és az ágazati politikák kidolgozásába bevonó megközelítés biztosítását; emlékeztet arra, hogy a partnerség felelevenítése egyúttal azt is magával hozná, hogy az Afrikai Unió és az EU a kihagyást követően ismét folytathatná a munkát a Covid19-világjárvány által felszínre hozott nehéz, például a kormányzással, a civil társadalmi mozgásterével, az egészségügygel és a szegénység csökkentésével kapcsolatos kérdések kezelése érdekében;
26. hangsúlyozza, hogy az EU és az AKCSÁSZ között kötött és 2021 áprilisában parafált megállapodás nem tartalmaz a kellő gondosság érvényesítésére szolgáló mechanizmusokat sem a környezetvédelmi normákra, sem az emberi jogokra vagy a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvére vonatkozóan, holott ezek a vonatkozások – tekintettel a megállapodásnak a nemzetközi beruházási megállapodások előmozdítására vonatkozó kötelezettségvállalásaira – különösen nagy jelentőséggel bírnak; hangsúlyozza, hogy az EU-nak figyelembe kell vennie a különböző fejlettségi szinteket, és biztosítani kell, hogy az uniós kereskedelmi megállapodások és a partnerek regionális gazdasági integrációs prioritásai következetes összhangban álljanak egymással;
27. hangsúlyozza, hogy az Afrikai Kontinentális Szabadkereskedelmi Térség (AfCTA) létrehozásával Afrikában elindított regionális integrációs folyamatnak kell az első részt ütnie az elsődleges ágazatban tapasztalható tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok bástyáján, és biztosítani kell a viszonyosságot annak érdekében, hogy az EU-ba behozott termékek ugyanazon környezetvédelmi, egészségügyi és állatjóléti követelményeknek feleljenek meg, mint az EU-ban előállított termékek; üdvözli e tekintetben, hogy az úgynevezett „tükrözáradékok” alkalmazása prioritást kapott;
28. kitart amellett, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások célja túlmutat a kereskedelem fellendítésén, és e megállapodások azt hivatottak szolgálni, hogy az afrikai országok képesek legyenek jobban kihasználni a kereskedelem által kínált, a fenntartható fejlődést és a szegénység csökkentését szolgáló lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy az AfCFTA célkitűzésévé kell tenni az integrációt, amely valamennyi afrikai népesség javát szolgálja, beleértve a leginkább marginalizálódottakat is, az egyenlőtlenségek csökkentését tartva szem előtt, függetlenül az országok közötti fejlettségbeli különbségektől; hangsúlyozza, hogy valamennyi jelenleg tárgyalt és jövőbeli gazdasági partnerségi megállapodások ambiciózus rendelkezéseket kell tartalmaznia a kereskedelemről és fenntartható fejlődésről szóló fejezetre vonatkozóan, amelynek összhangban kell állnia a Párizsi Megállapodással, valamint kötelező erejűnek és végrehajthatónak kell lennie; hangsúlyozza továbbá, hogy a kényszer- és a gyermekmunka felszámolására irányuló célkitűzést be kell építeni az uniós kereskedelmi megállapodások kereskedelemre és fenntartható fejlődésre vonatkozó

fejezeteibe, az ilyen munkák ugyanis a mezőgazdasági ágazatban jelenleg még rendkívül elterjedtek;

29. megjegyzi, hogy a gazdasági partnerségi megállapodások vonzóbbá tétele érdekében azoknak más vonatkozásokra is ki kell terjedniük, ilyenek lehetnek többek között a kapacitásépítés, a nők szerepvállalásának ösztönzése a gazdaságban (így a mezőgazdaságban is), valamint a fiatalok számára kínált lehetőségekbe való befektetés az afrikai országokban;
30. erősebb szakpolitikai koherenciát szorgalmaz uniós szinten az agrár-élelmiszeripari kereskedelemmel összefüggésben, tekintettel azokra a globális szintű hatásokra, amelyeket a közös agrárpolitika és az agrártermékek kereskedelme gyakorol a fenntartható fejlődési célok elérése felé történő előrehaladásra; felszólítja az EU-t, hogy vegye figyelembe az Afrika vidéki területeivel foglalkozó munkacsoport következtetéseit az afrikai élelmiszerláncokba való beruházások szükségességéről, és megkülönböztetett figyelmet fordítson a hozzáadott értékkel rendelkező termékekre; felszólítja az Uniót és a tagállamokat, hogy tevékenyen működjenek együtt afrikai partnerekkel az EU–Afrika stratégia és az európai zöld megállapodáshoz kapcsolódó politikák közötti szinergiák megteremtése érdekében, különös tekintettel „a termelőtől a fogyasztóig” stratégia külső dimenziójára;
31. megjegyzi, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikke következetes összhangot ír elő a fejlesztési politikát támogató uniós politikák között; kéri, hogy az AKCSÁSZ-országokra alkalmazott valamennyi uniós kereskedelmi eszközt hangolják össze a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvével; úgy véli, hogy sem az uniós támogatásnak, sem a kereskedelmi partnerségeknek nem szabad olyan modellek vagy technológiák bevezetését előidézniük, amelyek gyakran nem igazodnak más országok mezőgazdasági modelljeihez, gazdaságaihoz és terményeihez, ehelyett sokkalta inkább az együttműködésen, nevezetesen a képzésen és a tudáscserén kell alapulnia, biztosítva a mezőgazdasági termelők földtulajdonlását, függetlenségét és kezdeményezési jogát;
32. kéri a Bizottságot egyrészt a régiók szerinti elvi megközelítés határozott elismerésére (különösen Dél-Afrikában a madárinfluenzával kapcsolatban), másrészt a magas patogenitású madárinfluenzára vonatkozó valamennyi nemzetközi szabály betartásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy embargókat egész tagállamokra kiterjedően alkalmazni nem szabad, legfeljebb az EU-n belül érintett régiókra; hangsúlyozza továbbá, hogy az embargókat az Állategészségügyi Világszervezetben elfogadott rendes időszakon, azaz az adott országban tapasztalt utolsó megbetegedéstől számított 28 napon belül fel kell oldani;
33. felhívja az EU-t és tagállamait, hogy vállaljanak kötelezettséget az afrikai országok támogatására ambiciózus és igazságos éghajlat-politikai fellépéseik végrehajtásában; felhívja az EU-t annak szavatolására, hogy az új Szomszédosági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz keretében folyósított finanszírozással vigye egyedülálló sikerre az emberi jogokon alapuló megközelítést, a helyi közösségeket és az őslakos népeket helyezve az éghajlat-politikai, környezetvédelmi és fejlesztési erőfeszítések középpontjába, és mindenekelőtt konzultációt folytatva a civil társadalommal és közösségekkel;

34. emlékeztet arra, hogy Afrika kivételes biológiai sokféleségnek ad otthont; mély aggodalmát fejezi ki a természeti erőforrások túlzott kiaknázása és a biológiai sokféleség csökkenésének a rezilienciaszintekre gyakorolt hatása miatt; különösen aggasztja az erdőirtás ütemének növekedése Afrikában, konkrétan a Kongói-medencében, amely 2020-ban a második lett az elsődleges erdők pusztulása tekintetében (egyedül Brazília előzte meg), valamint Kamerunban, továbbá aggodalmát fejezi ki a vadon élő ritka fajok csempészete miatt is; rámutat, hogy az afrikai trópusi erdők kiirtása a biodiverzitás csökkenése, a szén-dioxid-megkötési képesség elvesztése, valamint az őshonos közösségek élőhelyének és életmódjának károsodása miatt jótételező veszteségekhez vezet majd; emlékeztet arra, hogy az erdők jelentős mértékben hozzájárulnak az éghajlat-politikai célkitűzések eléréséhez, a biológiai sokféleség megővéséhez, valamint az elsivatagosodás és a túlzott mértékű talajerózió megelőzéséhez; hangsúlyozza, hogy a víz szűkös erőforrássá válhat, ezért nagyobb hangsúlyt kell fektetni a vízellátásra; hangsúlyozza, hogy az elsivatagosodás és a sáskajárás tovább súlyosbította a már amúgy is nehéz élelmiszer-biztonsági helyzetet Afrikában, a Covid19-világjárvány és az ebből eredő gazdasági és logisztikai problémák pedig rávilágítottak arra, hogy a helyi és regionális piacok képesek lehetnek ellensúlyozni a globális élelmiszerrendszer gyenge pontjait és hiányosságait;
35. véleménye szerint határozott támogatást kell nyújtani az afrikai államok számára a természeti erőforrásaikkal és ökoszisztémáikkal való gazdálkodásukhoz annak érdekében, hogy innovatív és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenálló mezőgazdaságot építhessenek ki; megismétli, hogy az uniós vállalatoknak felelősséget kell viselniük értékláncaikért, és nyomatékosan kéri az EU-t, hogy kötelezettségvállalásainak eleget téve sürgősen terjesszen elő ambiciózus jogalkotási javaslatot az uniós egységes piacon működő valamennyi vállalat számára kötelező emberi jogi, szociális jogi és környezetvédelmi átvilágítási kötelezettségekről;
36. kéri, hogy az „egy egészség” megközelítéssel összhangban vegyék figyelembe a közegészségügy és a biológiai sokféleség közötti kapcsolatot, és üdvözli a vadon élő állatok és növények, valamint az ökoszisztémák védelmét célzó NaturAfrica kezdeményezés bejelentését és a vadon élő állatok és növények jogellenes kereskedelmének felszámolására irányuló cselekvési terv felülvizsgálatát; hangsúlyozza, hogy a NaturAfrica uniós kezdeményezés kidolgozása során egyeztetni kell minden érdekelt féllel, különös figyelmet fordítva a helyi közösségek, az őslakos népek és a nők jogaira; hangsúlyozza, hogy a kezdeményezésnek segítenie kell az afrikai kormányokat és a helyi lakosságot a biológiai sokféleség visszaszorulását és a környezetkárosodást előidéző főbb hatásokkal szembeni holisztikus és módszeres küzdelemben, és ezen belül támogatnia kell a védett területek megfelelően irányított hálózatait; úgy véli, hogy az EU-nak hozzá kell járulnia a Száhel-övezetben a „nagy zöld fal” megvalósításához, ami jelentősen hozzá fog járulni a további elsivatagosodás feltartóztatásához, és ezáltal megvédi majd a mezőgazdaságból származó jövedelmeket;
37. emlékeztet arra, hogy az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület), a biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform, valamint a Világbank és az Élelmiszeri és Mezőgazdasági Szervezet égisze alatt végzett, a mezőgazdasági ismeretekről, tudományról és fejlesztési technológiáról szóló globális nemzetközi felmérések egyaránt elismerték, hogy az agroökológia képes összeegyeztetni a fenntarthatóság gazdasági, környezeti és

társadalmi dimenzióit; felszólítja az EU-t és Afrikát, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 15. konferenciáján vállaljanak vezető szerepet egy ambiciózus globális megállapodás megkötésében;

38. hangsúlyozza az EU és Afrika partnerségének szükségességét, mert ez biztosítja a helyi közösségek természeti erőforrásokhoz, köztük a földhöz és a vízhez való hozzáféréssel és az ezek feletti ellenőrzéssel kapcsolatos jogainak védelmét és előmozdítását; elítéli az Afrikában zajló nagyarányú földszerzéseket; aggodalmát fejezi ki a külföldi befektetők földszerzésének mértéke miatt Afrikában, amely jelenség különösen tapasztalható a gyengébb kormányzási struktúrákkal rendelkező országokban, és fenyegetést jelenthet az élelmiszer-önrendelkezésre, valamint a termőföldhöz és a vízhez való hozzáférésre nézve; hangsúlyozza, hogy inkluzív folyamat útjára indításával biztosítani kell a civil szervezetek és a helyi közösségek érdemi részvételét a nagyarányú földszerzés visszaszorítását célzó politikák és intézkedések kidolgozásában, végrehajtásában és nyomon követésében; kéri, hogy a földtulajdoni és földhasználati jogok védelmét szolgáló valamennyi projektben – így a kereskedelemmel kapcsolatos projektekben is – tartsák tiszteletben a földtulajdon és a földhasználat felelősségteljes irányítására vonatkozó önkéntes iránymutatásokat, valamint hozzanak intézkedéseket annak biztosítására, hogy a projektek ne veszélyeztessék a mezőgazdasági kistermelők, különösen a nők földhöz fűződő jogait; nyomatékosan kéri továbbá, hogy az EU és Afrika ismerje el az őslakos népeknek a földjeikhez és természeti erőforrásaikhoz fűződő, az Egyesült Nemzetek őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatában és a 169. sz. ILO-egyezményben rögzített hagyományos tulajdonjogait és ellenőrzési jogait, továbbá tartsa be a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét;
39. sajnálja, hogy az afrikai földfelszín mintegy 43 %-át borító, így fontos karbonelnyelőként működő legelőterületek stratégiai fontossága nem kap elismerést; hangsúlyozza a mezőgazdasági kisüzemek és a legeltetési állattenyésztés, valamint más hagyományos/helyi élelmiszerrendszerek támogatásának fontosságát a rezilienciájuk megerősítése, valamint az élelmezésbiztonsághoz, a fenntartható erőforrás-gazdálkodáshoz és a biológiai sokféleség megőrzéséhez való hozzájárulásuk ösztönzése érdekében; megállapítja például, hogy a legeltetési jogok és a közösségi legelők a hagyományos földhasználati jogok körébe tartoznak, amelyek szokásjogon és nem szerzett tulajdonjogon alapulnak; felhívja a Bizottságot, hogy a helyi közösségekkel és a helyi érdekelt felekkel közösen dolgozzon ki stratégiát e potenciál fenntartható – például pásztorok által folytatott – legelőgazdálkodás révén történő optimalizálására; kéri a letelepedett mezőgazdasági termelő lakosság és a legeltetési állattenyésztést folytató nomád közösségek közötti társadalmi feszültségek feloldását, különösen azokban a régiókban, ahol azokat etnikai-vallási konfliktusok kísérik;
40. véleménye szerint az EU–Afrika partnerségnek különösen támogatnia kell a női és a fiatal vállalkozókat a vidéki területeken és a városokban (többek között a kistermelői szervezeteket is), valamint úgy véli, hogy feltétlenül biztosítani kell számukra az egyenlő hozzáférést a gazdasági és termelési erőforrásokhoz, például pénzügyi szolgáltatásokhoz és piacokhoz, és meg kell védeni birtokjogokaikat;
41. hangsúlyozza a vidéki térségekben élő nők alapvető szerepét a mezőgazdaságban és a gazdaságokban Afrikában mindenütt, különösen az élelmezésbiztonság szempontjából;

emlékeztet arra, hogy Afrikában a mezőgazdasági munka mintegy felét nők végzik; kéri az afrikai és az uniós női vállalkozók közötti cserekapcsolatok fejlesztését, a hálózatépítésre, a tapasztalatok megosztására és közös projektek lefolytatására módot adó platformokat bocsátva rendelkezésre; ösztönzi a nők és a lányok öröklési jogainak előmozdítását, és felszólítja az EU-t, hogy különösen támogassa az e térségbeli partnerországokat a nők földtulajdonláshoz való teljes jogának elismerése tekintetében;

42. hangsúlyozza, hogy a növényvédő szerek intenzív mezőgazdasági termelésben történő használata Afrikában a környezeti károk mellett hatást gyakorolhat a munkavállalók egészségére is, akik csupán alig férnek hozzá növényvédelmi oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz; szorgalmazza a fenntartható növényvédelmi gyakorlatokra, illetve a növényvédő szerek alternatíváira vonatkozó oktatást és képzést, továbbá a veszélyes szereknek való kitettség minimumra szorítását; elítéli az EU által a növényvédő szerek esetében alkalmazott kettős mércét, ami abban áll, hogy az EU-ban betiltott veszélyes anyagok afrikai és más nem-uniós országokba irányuló kivitele engedélyezett; kéri a jelenlegi uniós szabályok módosítását e jogi következetlenség megszüntetése érdekében, összhangban az 1998. évi Rotterdami Egyezményvel és az európai zöld megállapodással;

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ZÁRÓSZAVAZÁSÁNAK EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	31.3.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 38 - : 1 0 : 7
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Mazaly Aguilar, Clara Aguilera, Atidzhe Alieva-Veli, Álvaro Amaro, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Benoît Biteau, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Isabel Carvalhais, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Dacian Cioloş, Ivan David, Paolo De Castro, Jérémy Decerle, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Dino Giarrusso, Martin Häusling, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Camilla Laureti, Gilles Lebreton, Julie Lechanteux, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Bronis Ropë, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Marc Tarabella, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna Deparnay-Grunenberg, Anja Hazekamp, Tonino Picula, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere

A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

38	+
CCITT	Mazaly Aguilar, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Gilles Lebreton, Julie Lechanteux
NI	Dino Giarrusso
EPP	Álvaro Amaro, Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Michaela Šojdrová, Tom Vandenkendelaere
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Dacian Cioloș, Jérémy Decerle, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Ulrike Müller
S&D	Clara Aguilera, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Isabel Carvalhais, Paolo De Castro, Camilla Laureti, Tonino Picula, Marc Tarabella
The Left	Luke Ming Flanagan, Anja Hazekamp, Chris MacManus

1	-
ID	Ivan David

7	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca
Verts/ALE	Benoît Biteau, Anna Deparnay-Grunenberg, Martin Häusling, Bronis Ropë, Sarah Wiener

A jelek magyarázata:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	16.5.2022
A zárószavazás eredménye	+ : 36 - : 2 0 : 4
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Anna-Michelle Asimakopoulou, Tiziana Beghin, Geert Bourgeois, Markus Buchheit, Jordi Cañas, Daniel Caspary, Arnaud Danjean, Paolo De Castro, Emmanouil Fragkos, Raphaël Glucksmann, Roman Haider, Christophe Hansen, Heidi Hautala, Danuta Maria Hübner, Herve Juvin, Karin Karlsbro, Danilo Oscar Lancini, Bernd Lange, Margarida Marques, Gabriel Mato, Sara Matthieu, Emmanuel Maurel, Carles Puigdemont i Casamajó, Samira Rafaela, Catharina Rinzema, Inma Rodríguez-Piñero, Massimiliano Salini, Ernő Schaller-Baross, Helmut Scholz, Sven Simon, Dominik Tarczyński, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt, Marie-Pierre Vedrenne, Jörgen Warborn, Jan Zahradil, Juan Ignacio Zoido Álvarez
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Anna Cavazzini, Svenja Hahn, Agnes Jongerius, Miapetra Kumpula-Natri, Angelika Winzig

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

36	+
ID	Herve Juvin, Danilo Oscar Lancini
NI	Tiziana Beghin, Carles Puigdemont i Casamajó, Ernő Schaller-Baross
EPP	Anna-Michelle Asimakopoulou, Daniel Caspary, Arnaud Danjean, Christophe Hansen, Danuta Maria Hübner, Gabriel Mato, Massimiliano Salini, Sven Simon, Jörgen Warborn, Angelika Winzig, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Jordi Cañas, Svenja Hahn, Karin Karlsbro, Samira Rafaela, Catharina Rinzema, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Paolo De Castro, Raphaël Glucksmann, Agnes Jongerius, Miapetra Kumpula-Natri, Bernd Lange, Margarida Marques, Inma Rodríguez-Piñero, Mihai Tudose, Kathleen Van Brempt
The Left	Emmanuel Maurel, Helmut Scholz
Verts/ALE	Anna Cavazzini, Heidi Hautala, Sara Matthieu

2	-
ID	Markus Buchheit, Roman Haider

4	0
CCITT	Geert Bourgeois, Emmanouil Fragkos, Dominik Tarczyński, Jan Zahradil

A jelek magyarázata:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodik